

Tek na 110 m z ovirami je ena najbolj zanimivih točk vsakega atletskega tekmovanja. — Foto: F. Perdan

Po 24. slovenskem atletskega prvenstvu v Kranju

Dež, povprečnost — pa tudi rekordi

Atletski stadion v športnem parku Stanka Mlakarja v Kranju je bil v petek in soboto prizorišče osrednjega atletskega dogodka v Sloveniji — republiškega prvenstva za člane in članice. 14 organizacij, ki so poslale prijave za preko 200 tekmovalk in tekmovalcev, je želelo poseči v boj za medalje v 34 disciplinah — 21 v moški in 13 v ženski konkurenci.

Oblaki, ki so se ves pretekli teden zbirali nad vrhom Storžiča, v petek niso napovedovali nič dobrega. Tudi roteči pogledi v nebo niso pomagali, saj je močan naliiv tri ure pred otvoritvijo tekmovanja dobesedno prepravil vse naprave na stadionu. Se sreča, da so »vrli« graditelji osrednjega kranjskega športnega objekta ob številnih napakah poskrbeli vsaj za dobro namestitvev odvodnih kanalov. Tako sta ob 15. uri predsednika AK Triglav inž. Janez Ponebšek in AZS Milan Jerman lahko zaželela vsem udeležencem obilo športne sreče in dobrih rezultatov ter dala starterju dovoljenje za začetek tekmovanja.

Ze prvi starti so pokazali, da favoriti letos ne mislijo prepuščati najboljših mest svojim tekmečem. Tudi nadaljevanje tekmovanja ni prineslo večjih presenečenj in vestni statistik bi prav lahko določil zmagovalce že pred samim tekmovanjem. Predstavniki najmočnejšega atlet-

skega kolektiva v Sloveniji, celjskega Kladivarja, so v petek osvojili kar 11 zlatih odličij, Olimpija tri, domači Triglav, Maribor in Ljubljana pa po eno. Tudi drugi dan tekem so največ naslovov osvojili Celjani. Sicer pa preglejmo razvrstitev klubov glede na osvojene medalje: 1. Kladivar 21 zlatih, 10 srebrnih, 11 bronastih, 2. Olimpija

5—6—7, 3. Maribor 4—9—3, 4. Triglav 3—5—2, 5. Ljubljana 2—2—1, 6. Velenje 0—1—1, 7. Novo mesto 0—1—0, 8. Gorica 0—0—3, 9. Koper 0—0—2, 10.—11. Rudar in Partizan Kočevje 0—0—1.

Med posamezniki je bil pri moških najboljši celjski sprinter Miro Kocuvan, ki je poleg treh prvih mest (100 m, 200 m, 400 m) v posamičnih

tekah sodeloval tudi v zmagovitih štafetah 4 × 100 m in 4 × 400 m. Pri dekletih je naziv najuspešnejše pripadel ljubljanki Marjeti Pečo z dvema zlatima in eno srebrno medaljo.

Udeleženci so dosegli šest novih rekordov prvenstev (4 v moški in 2 v ženski konkurenci). Poleg tega smo zabeležili 9 novih rekordov kranjskega stadiona, tokrat 6 v moških (100 m, 200 m, 10.000 m, 110 m ovire, 400 m ovire, hoja 20 km) in 3 v ženskih disciplinah (1500 m, višina, 4 × 400 m). Predstavniki Triglava so prispevali še dva gorenjska rekorda — Iztok Kavčič je v teku na 400 m in

(Nadalj. na 12. str.)

Komunisti Save o uresničevanju plana

Kranj, 25. avgusta — Na podlagi analize o polletnem poslovanju v industriji gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Sava v Kranju, ki so jo pripravile ustrezne strokovne službe v podjetju, so se popoldne na seji sestali člani konference ZK. Ugotovili so, da polletni plan gospodarjenja ni bil v celoti izpolnjen. Ko so ugotavljali vzroke, so poudarili, da se ti kažejo tako zunaj kot znotraj podjetja. Eden od zunanjih vzrokov je prav go-

tovo precejšnja podražitev surovin, med notranjimi pa so navajali premajhno delovno disciplino. Bolje bodo morali izpolnjevati samoupravne dogovore, zapisane v statutu, izboljšati sistem nagrajevanja itd. Sklenili so, da se bodo komunisti v podjetju odločno zavzemali, da bo do konca leta izpolnjen letni plan in da bodo v tem smislu podprli tudi stališča, ki jih bo na prihodnji seji sprejel delavski svet.

A. Ž.

Zbor gorenjskih aktivistov

Na občinskih konferencah socialistične zveze na Jesenicah, v Kranju, v Radovljici, v Skofji Loki in v Trzinu smo izvedeli, da so že začeli s pripravami na zbor gorenjskih aktivistov, ki bo 6. septembra v Bohinju. Čeprav rok za prijave še ni potekel (trajal bo do prvih dni septembra), računajo, da se bo te manifestacije udeležilo veliko ljudi, saj bodo nekateri odšli v Bohinj tudi s svojimi avtomobili, ne samo z avtobusi, ki jih bodo preskrbele posamezne občinske konference. O pripravah na zbor gorenjskih aktivistov bomo še obširneje poročali.

—jk

Stanko Toplak 60-letnik

Že pred vojno je bil Stanko Toplak, ki se je rodil 26. avgusta 1910 v Slovenski Bistrici pri Mariboru, član naprednih delavskih organizacij v Kranju. V rani mladosti je izgubil očeta in mati je morala sama skrbeti za pet nedoraslih otrok. 1927. leta je prispeval v Kranj in pomagal nekaj časa pri zidarskih delih. Potem pa je 1930. leta dobil službo v nekdanjem Semperitu.

»Še isti dan, ko sem se zaposlil, sem postal član rdečega sindikata v tovarni. Leto kasneje pa tudi član društva Svoboda v Kranju.«

1934. leta je Stanko Toplak, ki živi danes z ženo v Valjavčevi ulici 8 v Kranju, postal član komunistične partije. Vse do začetka druge vojne se je aktivno boril za delavske pravice. Sodeloval je z Zagarjem in mnogimi znanimi borci, ki so padli v drugi vojni. Po tekstilni stavki v Kranju je postal član tekstilne zadruge v Otočah.

»Nemci so me zaprli avgusta 1941. in me potem novembra poslali v taborišče Mauthausen. Od tod sem se vrnil šele junija 1945.«

Ko smo ga pred dnevi obiskali, nam je zaupal, da prav sedaj zbira podatke o partijski organizaciji v Kranju. To naj bi bil nekakšen zgodovinski pogled partijske aktivnosti pred vojno in po njej.

Po vojni je bil najprej zaposlen na okrajnem ljudskem odboru. Bil je upravnik sindikalnih menz in kasneje kazenski sodnik. Delal je v različnih družbenopolitičnih organizacijah in bil nekaj časa sekretar občinskega odbora zveze borcev. Potem pa je

postal 1951. leta direktor tovarne mila Oven, kjer je bil do 1963. leta.

»Nikdar ne bom pozabil časov, ko se je današnji Exoterm znašel v težavah in smo začeli pripravljati oziroma uvajati današnjo proizvodnjo. To je bila takrat rešitev. Če bi ostali pri proizvodnji mila, bi nas to pokopalo.«

Še preden smo se v pone-deljek dopoldne po prijetnem kramljanju poslovlili od aktivnega sindikalnega in družbenega delavca, komuniste, smo Stanku Toplaku, ki prav danes praznuje svoj 60. jubilej, zaželeli še veliko zdravih in srečnih let. A. Zalar

Kranjčani v La Ciotatu

V provansalskem časopisu smo pred dnevi zasledili daljši članek o bivanju kranjskih mladincev v pobratenem mestu La Ciotat. Članek je bil napisan ob posebni priložnosti, ko je kranjsko mladinsko delegacijo sprejel gospod Raymond Rigaut, član občinske uprave, ki nadomešča župana. Nekoliko skrajšan posredujemo članek tudi našim bralcem.

Občinska uprava in komite pobratena sta pred dnevi v prostorih občine pripravila predstavnikom Kranja zelo prisrčen sprejem. Mladi Slovenci so prišli v naše mesto za tri tedne in stanujejo v villi Calanque. Ta obisk sledi potovanju mladih prebivalcev mesta La Ciotat v deželo Tita, kjer so bili nadvse tople sprejeti. Pripominjamo, piše

list, da sta obe koloniji potovali skupaj iz Kranja do našega mesta. To je še bolj poglobilo vezi, ki so jih sklenili v Sloveniji.

Vodja kolonije iz La Ciotata se je o bivanju v Kranju in v Sloveniji zelo pohvalno izrazil. Poudaril je, da je bilo bivanje v Sloveniji več kot odlično. Posebno so mladim prebivalcem La Ciotata ostali v spominu izleti, sprehodi in sprejemi, še zlasti pa prisrčen sprejem, ki so ga doživljali na slehernem koraku. Pisec zaključuje pisanje z opozorilom, da je Kranj industrijsko in turistično mesto in da leži v bližini glavnega mesta Slovenije Ljubljane, ki je znana po zgodovinskih spomenikih, od katerih mnogi izpričujejo prijateljstvo s Francijo.

Načrti škofjeloške mladine

Novo mladinsko vodstvo v Škofji Loki si vztrajno prizadeva aktivirati svoje članstvo. V ta namen bodo še letos ustanovili v občini nekaj mladinskih klubov. V bivših prostorih podjetja Kroj naj bi dobil svoje mesto loški mladinski klub, združni dom na Češnjici bi sprejel pod streho tamkajšnje mladince, v Gorenji vasi bo dobila mladina prostor za svoj klub v osnovni šoli, mladi v Zireh pa nameravajo »zasesti« združni dom.

V jesenskem času bo predsedstvo pripravilo dve problemski konferenci. Na prvi bodo udeleženci razpravljali položaju učencev srednjih in poklicnih šol, druga pa bo nosila delovni naslov Položaj mladine v delovnih organizacijah. Občinska konferenca Zveze mladine pripravlja nadalje za člane predsedstva in komisij dvodnevni seminar, na katerega bodo povabljeni

tudi člani iz mladinskih aktivov.

Program mladinskih akcij zajema tudi pospešitev sodelovanja med taborniki, mladino ter JLA. Pripadniki vojske nameravajo navezati tudi stike z mladino v delovnih organizacijah. Priprava tabornega ognja v kasarniških prostorih, organiziranje tečajev civilne zaščite, prepletanje taborniških in vojaških veščin, prisostvovanje vojaškim vajam, prevzemanjem patronata nad spomeniki NOB in še cela vrsta drugih oblik bo koristila tesnejšemu povezovanju mladih v vojski in na terenu.

Zaradi vestnega izvajanja zastavljenih nalog se bodo komisije pri občinski konferenci ZM sestajale vsak teden, predsedstvo pa bo ocenjevalo izvedene akcije ter pripravljalo nove dvakrat mesečno.

A. Iglčar

28. avgusta slavijo Gorje

28. avgusta slavijo prebivalci Gorij pri Bledu krajevnih praznik. Na ta dan 1. 1941 se je dogodil pod pobočjem Rovarce v Spodnjih Gorjah edep najbolj tragičnih dogodkov na začetku oborožene vstaje proti nacističnim zavojevalcem.

Zaradi likvidacije okupatorjevega sodelavca in izdajalca kovača Florjana Ulčarja iz Spodnjih Gorij so nacisti ustrelili prvih pet talcev v tem delu Gorenjske.

Smrt pod streli nacističnih rabljev tega avgustovskega dne so našli 32-letni Jože Repe, 38-letni Franc Soklič in 42-letni Karl Repe iz Gorij, 47-letni Jože Pikon z Blejske Dobrave in 52-letni ranjen in

ujet partizan Ivan Zupan iz Nomnja.

Temu grozljivemu zločinu je prisostvovalo le malo, na silo prignanih ljudi, toda v duhu so bili z žrtvami vsi prebivalci Gorij. Namesto pokorščine, ki jo je tuji zavojevalec hotel izsiliti s to in z drugimi grožnjami, se je še z večjo močjo širil upor. Gorje so postale prava partizanska trdnjava in področje najmočnejše organizirane mreže OF.

Svoboda, ki so si jo priborili v neenakem štiriletnem boju in trpljenju, je terjala tudi visok krvni davek. Skupno je zgubilo življenje 159 domačinov, od teh 87 parti-

zanov in kar 17 prvoborcev, med katerimi je tudi narodni heroj Andrej Zvan — Boris, 67 ljudi je okupator izselil v Srbijo in Nemčijo, mnogo pa jih je našlo smrt v taboriščih in zaporih.

Danes so Gorje prikupno naselje ličnih domov, urejenih vrtov, polj in nasadov ribeza, vzorno vodena krajevna skupnost z zelo aktivnimi družbenopolitičnimi organizacijami in društvi, ki spada med najbolj uspešne v radovljiški občini, za kar gre zasluga celotnemu prebivalstvu.

Cestitkam ob krajevnem prazniku Gorij se pridružuje tudi uredništvo Glasa.

TRŽIČ

Predčerašnjim so se na svojem rednem posvetu sestali sekretarji občinskih komitejev Zveze komunistov Gorenjske. Pod vodstvom sekretarja medobčinskega sveta za Gorenjsko tov. Franca Roglja so razpravljali predvsem o pripravi delovnega načrta za naslednjo sezono, o sodelovanju občinskih komitejev glede propagande, udeležbe in financiranja na II. zboru gorenjskih aktivistov 6. septembra v Bohinju (nosilec organizacije je občinska konferenca SZDL Radovljica), o septemberskem obisku delegacije Komunistične partije Italije iz Savone ter o ostalih bližnjih nalogah. -ok

Avto-moto društvo Kranj

Športna komisija prireja pod pokroviteljstvom tovarne motornih vozil Tomos Koper 5. in 6. septembra 1970 moto rally s štartom v Kranju dne 5. septembra ob 15. uri in ciljem 6. septembra v Koprju.

Tekmuje se v kategoriji A razred do 60 ccm in nad 60 ccm motorji registrirani za javni promet. Pravico udeležbe na tem rallyju imajo vsi motoristi na območju SRS in ostalih republik. Prijave sprejema AMD Kranj, Koroška c. 17, tel. 21-127 do 31. avgusta 1970., kjer se dobijo tudi vse ostale informacije. Vse ljubitelje moto športa vabimo k udeležbi.

AVTO-MOTO DRUŠTVO KRANJ

Prevoznike za prevoz premoga in drv po Kranju in okolici potrebujemo za določen čas. Nosilnost prevoznega sredstva je od 1000 do 1500 kg, prevoz pretežno v dopoldanskih urah.

Veleželeznina Merkur
— PE Kurivo

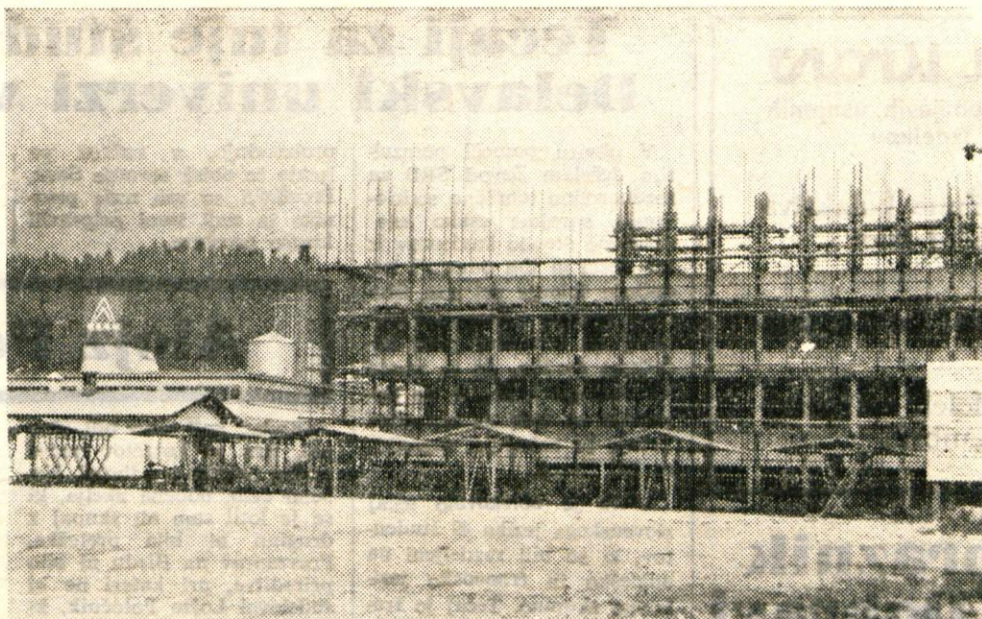
Kranj, Gorenjesavska 4

**Varčujmo
za šolanje
naših otrok**

**pri
Gorenjski
kreditni
banki**

Izdelki tovarne športnega orodja Elan v Begunjah gredo dobro v prodajo. Zato se je delavski svet odločil za razširitev proizvodnje svojih izdelkov. S podporo mednarodne banke za obnovo in razvoj, katere kredit je zagotovila Kreditna banka in hranilnica Ljubljana, ter posojilom Gorenjske kreditne banke Kranj, grade nove prostore, v katerih bodo uresničevali svoj bodoči program proizvodnje. Projekt je izdelal Slovenija projekt Ljubljana, gradbena dela pa opravljajo delavci Gradis Ljubljana — enote Jesenice. — B. B.

Kaj bo s planinsko - gostin- skim podjetjem Krvavec?

Mnogi smučarji so bili v pretekli zimski sezoni nemalo začuden, da je dom na Krvavcu zaprt. Dom je zaprt tudi čez poletje in težko je verjeti, da bi ga odprli do nove smučarske sezone. Enako usodo doživlja tudi hotel na Smarjetni gori. Nekdaj tako priljubljena točka kranjskih nedeljskih izletnikov osamljeno in tiho zre na mesto pod seboj...

Lastnik obeh objektov je Planinska zveza Slovenije. Ker sta oba objekta že od vsega začetka poslovala z izgubo, je Planinsko društvo iz Kranja pred nekaj leti ustanovilo posebno podjetje, ki naj bi reševalo njun težak položaj. Račun je bil preprost. Oba domova sta sezonska uslužbenici bodo pozimi delali na Krvavcu, poleti pa na Smarjetni gori. Izguba pa je naraščala, zato so pred letom dali podjetju prisilno upravo, toda dolgovi so rasli naprej. Zaposleni so dobivali le 70, 60 in celo 40% dohodka in so drug za drugim zapustili podjetje. Prisilna uprava je potekla že junij, kaj bo s Smarjetno in Krvavcem pa še ni znano...

Morda bi bil dom na Krvavcu v boljšem položaju, če ne bi potreboval temeljite obnove. Sama lega bi mu lahko zagotovila prijetnejše življenje, vendar za podjetje Creino, ki naj bi ga prevzelo, ni zanimiv z vsemi svojimi obveznostmi in dolgovi. Podjetje je lastnik žičnic na Krvavcu in jim nikakor ne more biti vseeno, ali je dom odprt ali zaprt. To se jim bo vsekakor poznalo pri dohod-

ku od prevoza na žičnici. Poleg tega pa bo dom, ki so ga zgradili kranjski planinci, zahteval še velike investicije, da bo lahko zadovoljil tudi bolj zahtevne turiste.

Hotel na Smarjetni gori so gradili po obrokih in še danes ni docela dograjen. Grajen je sile nefunkcionalno. Ima dve veliki dvorani in mnogi izletniki so izjavili, da imajo »menze« že v mestu dovolj in ni jih bilo več. Tudi ob samem domu človek nima kaj početi, saj je edina ravna ploščad pred domom namenjena za parkiranje av-

tomobilov, ki so iz ozke asfaltne ceste pregnali pešce, ki so nekdanj tako obiskovali to izletniško točko nad Kranjem.

Tudi tega objekta niso mogli »rešiti«. Težko verjame mo, da bi ga rešila žičnica, kajti dolgove je treba vračati in izguba bi bila še večja. Hotel na Smarjetni gori naj bi prevzelo podjetje Central iz Kranja. V podjetju nad tem niso preveč navdušeni. Zakaj bi z dohodkom drugih lokalov krili izgubo hotela na Smarjetni?...

L. Bogataj

Konfekcija ZID

Mladi rod

Kranj, Pot na kolodvor 2
razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. modnega kreatorja

z dokončano modno modelarsko šolo
oblačilne stroke ali šolo za oblikovanje

2. večje število delavk

za priučitev poklica industrijske šivilje z
dokončanimi šestimi oziroma sedmimi
razredi osnovne šole

Osebnih dohodkov po pravilniku OD podjetja. Stanovanje ni na razpolago. Pismene prijave sprejema uprava podjetja — splošna kadrovska služba, najkasneje do 3. septembra 1970.

Število za- poslenih

V začetku letošnjega leta je bilo v Sloveniji zaposlenih 530.600 delavcev, od tega 516.700 v družbenem sektorju. Januarja je v Sloveniji iskalo zaposlitev 18.122 delavcev, vendar se je že v maju to število znižalo na 16.404.

Po podatkih Zveznega zavoda za statistiko je v Jugoslaviji 3.909.000 zaposlenih, kar pomeni, da je bil v rednem delovnem razmerju skoraj vsak peti Jugoslovčan. 88.000 zaposlenih je v zasebnem sektorju. Prejšnji mesec je v Jugoslaviji iskalo delo 294.000 oseb, od tega 200.000 nekvalificiranih in okrog 40.000 s srednjo, višjo in visoko izobrazbo.

A. U.

Trije največji v Kranju

Iz Iskre — Elektromehanike Kranj so nam sporočili, da so zaposlili elektrotehniko Šajniča Jožeta. Nič posebnega, če ne bi bil le-ta ravno pet tisoči zaposleni v tem največjem kranjskem podjetju. Sledi Tekstilindus s 3000 zaposlenimi, Sava (31. julija) 2546 zaposlenih itd.

A. U.

Lesne odpadke bodo pre- delovali v gradbene elemente

Pri Lesno industrijskem obratu Tomaž Godec v Bohinjski Bistrici so dalj časa študirali, kako bi koristno predelali tudi lesne odpadke; da bi dobili več, kot pa če jih prodajajo za ogre: in podobno. Odločili so se, da jih bodo predelali v elemente — opeko velikega formata za graditev raznih stavb. Z graditvijo tovrstnega obrata so že pričeli in sicer delavci SGP Sava z Jesenic. Na travniku jugovzhodno od železniške postaje so se že zarili buldožerji za pripravo izkopa za temelje. Ko bo zgrajba nared, bodo montirali ustrezne stroje iz uvoza. Delo bo popolnoma modernizirano, tako da bo pri tem zaposlenih zelo malo delavcev.

B. B.

Sava Kranj

industrija gumijevih, usnjenih
in kemičnih izdelkov

vabi vse upokojene člane kolektiva
na dvodnevni brezplačni izlet
v Novigrad

Odhod izpred obrata II bo 14. sep-
tembra ob 14.30.

Prijave sprejema oddelek za social-
no varstvo do 4. septembra.

Krajevni praznik na Blejski Dobravi

Na skupni seji predstavni-
kov krajevnih organizacij
ZZB NOV, SZDL in krajevne
skupnosti so se domenili, da
skupno pripravijo proslavo
krajevnega praznika, ki je
bil že pred leti določen na
dan 28. avgusta v spomin na
prvo večjo akcijo, ki so jo
izvedli partizani v tem kraju,
in tudi v spomin domačinu
Jožetu Pikonu, ki je bil na
ta dan ustreljen v Gorjah.

28. avgusta 1941. je namreč
skupina štirih prvoborcev mi-
nirala visok železni steber
električnega vodovoda prek
katerega se je jeseniška to-
varna oskrbovala z električ-
nim tokom iz elektrarne v
Vintgarju. Zaradi te sabotaž-

ne akcije tovarna več časa ni
mogla redno obratovati.

Na skupni seji so sklenili,
da bo proslava v nedeljo, 30.
t. m., ob 11. uri dopoldne
pred spomenikom padlih bor-
cev in žrtev fašističnega te-
rorja, na predvečer pa bo
nočna vaja gasilcev. Organi-
zatorji so prepričani, da bo
proslava tudi letos dobro obi-
skana, saj se obeta zelo pe-
ster program.

Blejska Dobrava je bila
v času okupacije trdna po-
stojanka proti nemškemu
okupatorju in je bilo tu oko-
li 150 udeležencev NOB in
aktivistov.

—srš

Praznovanje v krajevni skupnosti Ljubno — Otoče

V soboto, 22. in nedeljo 23.
avgusta, so družbenopolitične
organizacije krajevne skup-
nosti Ljubno-Otoče pripravile
za krajevni praznik več
prireditev.

V soboto je o pomenu praz-
nika spregovoril predsednik
krajevne skupnosti Ivan Lan-
gus, motoristi so odpeljali
vence na štiri spominska obe-
ležja, za mladince so pripra-
vili tek na 1000 m, zvečer pa
so ob tabornem ognju prire-
dili piknik.

V nedeljo je bila ob 9. uri
mokra gasilska vaja na Po-
savcu, kjer so prvič za ta
praznik preizkusili novo mo-
toriko, TVD Partizan je poskr-
bela za odbojgarsko tekmo,
organizacija ZB pa je prire-
dila zabavo s srečolovom in
kegljanjem. Zabavni del
praznika je imel na skrbi
zlasti tajnik ZB Jože Koselj-
Svoboda.

A. U.

Tečaji za tuje študente pri Delavski univerzi v Kranju

V okviru pomoči nerazvitim
deželam Zavod SRS za
mednarodno tehnično sodelo-
vanje, sprejme vsako leto
določeno število študentov iz
teh dežel in jim omogoči na-
daljnje šolanje pri nas. Štu-
denti pridejo v Slovenijo naj-
manj en semester pred za-
četkom študija, da se nauče
slovenskega jezika in se pri-
pravijo za vpis na univerzo.
Tečaje že nekaj let organizi-
ra DU Kranj.

Letos je obiskovalo tečaj
slovenskega jezika 49 študen-
tov, ki so bili razdeljeni na
angleško in francosko jezi-
kovno skupino. Tečaj je tra-
jal od 3. decembra lani do
8. julija letos in so ga sko-
raj vsi uspešno opravili. Ta-
koj nato pa so se začeli pri-
pravljati za vpis na univer-
zo. Zavod SRS za tehnično
pomoč jim pomaga tako, da
prek DU organizira tečaje iz
matematike, fizike, kemije,
opisne geometrije in tehnič-
nega risanja.

Ti tečaji imajo poleg stro-
kovnega namena tudi namen
pomagati tujim študentom,
da bi se čim bolj vključili
v naše razmere. Zato je DU
v Kranju pripravila tudi pre-
davanja o naši družbeni ure-
ditvi, seznanili so jih z zgo-
dovinskimi in gospodarskimi
razvojem Jugoslavije, Slove-
nije in kranjske občine. Po-
leg tega so obiskali tovarno
Iskra in se tam seznanili s

proizvodnjo, v načrtu pa
imajo še obisk tovarne Sava.
Proslavili so vse naše praz-
nike in tudi sami pripravili
krajše proslave.

Konec avgusta bodo pri-
pravljali tečaji zaključeni
in študenti se bodo preselili
v Ljubljano.

ib

Alojz Potočnik

»Kadar koli smo bili sku-
paj, nas je Lojzetov veder
značaj nekako spodbujal, No-
beno delo, nobena akcija, ki
se je lotil sam ali skupaj z
drugimi ni bila pretežka.
Pravzaprav na Bledu ni bilo
prireditve, pri kateri ne bi
sodeloval Lojze Potočnik, ki
so mu nekateri pravili kar
leteči Lojzek. To ime se ga
je prijelo takrat, ko je še
tekmoval z motorjem. Bil je
namreč večkratni republiški
in enkrat tudi državni prvak
v tekmovalstvu z motorji.«

Tako mi je pred dnevi pri-
povedoval o Lojzetu Potočni-
ku, gostilničarju z blejskega
otoka tajnik turističnega dru-
štva Bled tovariš Smit.

»Spominjam se, ko sva de-
lala skupaj v drugi dalmatin-
ski brigadi na progi Samac
—Sarajevo. Bil je referent za
kulturo in prosveto. Vedno
vesel je kmalu postal priljub-
ljen in poznan v vseh bri-
gadah. — Ponosen je bil na
bogato zbirko značk. Imel
jih je prek pet tisoč. Lani je
s svojo zbirko sodeloval na
razstavi na Češkoslovaškem.

Ne le na Bledu, po vsej
Sloveniji so ga dobro pozna-
li. Bil je nekaj časa direktor
hotela Triglav na Bledu, na-
čelnik gasilske čete Mlino,
eden od vodij, godbe na pi-
hala Mlino, član regatnega
odбора Bled, TVD Partizana
Bled in različnih družbeno-
političnih organizacij na Ble-
du.«

Redki so ljudje, ki so ob-
dani s tolikšno srečo in bo-
gastvom, da se človeku vtis-
nejo v spomin, če se le en-
krat sreča z njimi. Lojze
Potočnik je bil takšen. Se
dobro se spominjam sreča-
nja z njim letos pozimi, ko
mi je dejal: »Brez skrbi, tudi
letos bo jezero zamrznilo,«
in tako ustregel moji poklicni
radovednosti.

Pod njegovim prizadeva-
njem so zrasli mladi športni-
ki — smučarji. Tudi sam je
bil aktiven tekmovalac —
smučar v alpskih disciplinah.
Vsakomur je rad pomagal in
mnogi se ga bodo še dolgo
spominjali kot enega od or-
ganizatorjev letošnje turistič-
ne prireditve Pesem poletja.
Rodil se je 12. junija 1920
in prav na svoj 25. rojstni
dan je postal član komuni-
stične partije. Tako med voj-
no kot po njej je aktivno
deleval v družbenopolitičnih
organizacijah.

Minuli četrtek popoldne pa
je nenadoma umrl zadet od
srčne kapi. Stevilni prijatelji,
znanci, prebivalci Bleda,
predstavniki različnih organi-
zacij so ga pospremili v so-
boto popoldne na zadnji poti.
A. Zalar

Projektivno

PODJETJE, KRANJ

Cesta JLA 6/I
(nebotičnik)

IZDELUJE
NAČRTE
ZA VSE
VRSTE
GRADENJ

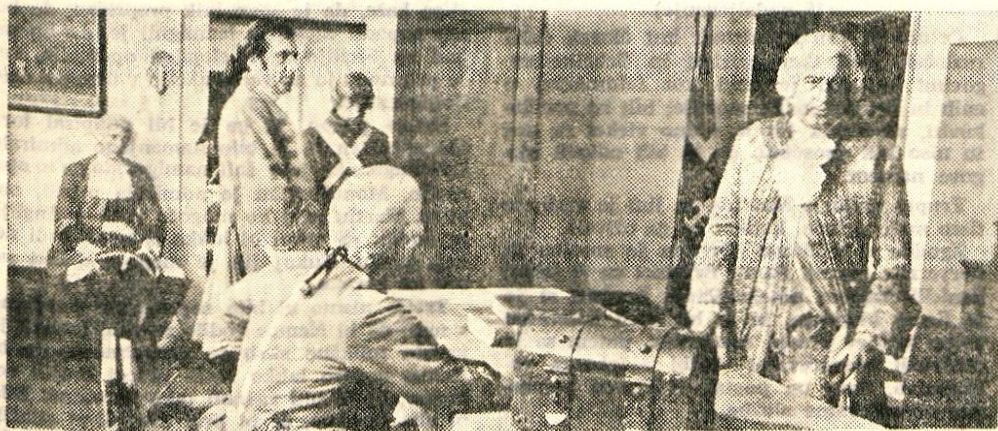
Državna založba SLOVENIJE

Ljubljana,
Mestni trg 26

VSE ZA ŠOLO DOBITE V KNJIGARNAH IN PA-
PIRNICAH DRŽAVNE ZALOŽBE SLOVENIJE, KJER
VAS POLEG DOBRE IN HITRE POSTREŽBE PRI-
ČAKUJE OB VEČJEM NAKUPU TUDI PRIJETNO
PRESENEČENJE

Pričakujemo vas

v Kranju,
v Kamniku,
v Škofji Loki,
v Trzinu,
v Radovljici,
na Bledu
in na Jesenicah

V SKOFJI LOKI SO SNEMALI TV NADALJEVANKO — Francoska filmska ekipa (Tehnisonar) je od minule srede do ponedeljka na škofjeloškem gradu v sodelovanju z ekipo Jadran filma snemala posamezne kadre francoske zgozdovinske TV nadaljevanke Mandrin. Delo bodo na televiziji predvajali v šestih nadaljevanjih. Med glavnimi igralci (Francozi!) zasledimo Pierra Fabreja, Edmonda Freessa, Reinerja Rudolfa, Francois Dyreck, Maxa Viala in druge. V nadaljevanju pa nastopa tudi nekaj naših imen, medtem ko je na snemanju na gradu sodelovalo tudi nekaj naših statistov. Posamezne kadre za TV nadaljevanke bodo posneli še na Visokem, v Ribnem, Bohinju, Rakovem Škocjanu, v raznih krajih v Istri, Postojni, Parizu itd. — (A. Ž.)

Pestra in plodna dejavnost

Ustanovitev delavske univerze v Skofji Loki so zahtevale potrebe po razširitvi izobraževanja zunaj okvira rednega šolstva, predvsem pa potrebe na področju izobraževanja. Zaradi velikega zanimanja za strokovno izobraževanje se je dejavnost delavske univerze v prvih letih skrčila predvsem na organiziranje administrativnih, tehničnih in podobnih šol. V desetih letih je delavska univerza izpopolnila izbor strokovnega izobraževanja, ob enem pa ni opustila prizadevanj po popestritvi idejne, politične in kulturne vzgoje občanov.

Vzroki za nezavidljiv položaj izobraževanja te vrste so po mnenju direktorja Polajnarja predvsem v premajhni pripravljenosti pristojnih institucij, da finančno podpre prizadevanja delavske univerze. Celo pri temeljni izobraževalni skupnosti so omenjene pobude naletele na gluha ušesa. Kljub temu nameravajo pripraviti v sodelovanju z občinskim komitejem seminar za komuniste, v daljši

prihodnosti pa tudi politične šole in šole za samoupravljavce. Številnim potrebam na področju kulturnega izobraževanja bodo skušali, vsaj tako predvidevajo v programu, ustreči s tečaji estetske vzgoje. Program škofjeloške delavske univerze predvideva tudi ustanovitev centra za strokovno izobraževanje — zamisel je seveda močno odvisna od podpore delovnih organizacij.

Pred dvema letoma je škofjeloška delavska univerza razširila svojo aktivnost na področje izobraževanja kmečkega prebivalstva. Za ta korak, ki nima primere v dejavnosti drugih delavskih univerz, so se po besedah tovariša Polajnarja odločili zaradi preproste ugotovitve, da je napredek podeželja odločilno odvisen od izobrazbe kmetijskih proizvajalcev. K uresničevanju kompleksnega programa strokovnega in splošnega izobraževanja kmetov so pritegnili številne izkušene strokovnjake. Program je materialno in moralno podprla komisija za kme-

tijska vprašanja pri SZDL. Gozdno gospodarstvo in Kmetijska zadruga, o njem je razpravljala tudi škofjeloška občinska skupščina. Ljudje so z zanimanjem spremljali cikle predavanj, ki so jih organizirali v devetih krajih škofjeloške občine — torej je uspešnost predavanj nedvomna.

Lani so v program vključili tudi turistično izobraževanje kmetovalcev da bi pripomogli k razvoju kmečkega turizma, ki ima na škofjeloškem področju lepe perspektive. Prvzaprav so na neizkoriščene turistične možnosti opozarjali že med predavanji o sosednjih deželah, lani pa so pripravili prva strokovna predavanja o svojstvih kmečkega turizma. Kmetovalce, ki so pokazali posebno zanimanje, so letos pomladi povabili na ekskurzijo v Avstrijo, kjer so si ogledali kmetije, ki se intenzivno ukvarjajo s kmečkim turizmom. V prihodnje nameravajo v sodelovanju z občinsko turistično zvezo in občinsko skupščino razširiti to vrsto izobraževanja, naj samo omenimo, da pripravljajo predavanja tudi za kmečke gospodinjice.

Bogate izkušnje s področja izobraževanja kmečkega prebivalstva namerava škofjeloška delavska univerza posredovati vsem delavskim univerzam, ki jih ta dejavnost zanima. Prav zdaj namreč tečejo priprave za posvetovanje o kulturno-turističnem izobraževanju in o vzgoji kmečkega prebivalstva, na katero je škofjeloška delavska univerza povabila predstavnike slovenskih delavskih univerz. Po posvetovanju, ki bo predvidoma 18. septembra v Skofji Loki, si bodo udeleženci ogledali nekaj kmečko-turističnih gospodarstev v Avstriji. Zelo prav bi bilo, da bi prizadevanja škofjeloške delavske univerze našla mnogo posnemalcev.

I. Bernik

Nova zbirka v tržiškem muzeju

Na 6. september, ko bo v Trzinu tradicionalna »sušarska nedelja«, se pripravljata tudi tržiški muzej. Odprli bodo stalno razstavo »Trziško čevljarstvo«, ki bo prikazovala razvoj te panoge na območju občine.

Za starejša obdobja sicer ni zadosti gradiva, zato bo poudarek razstave na zadnjih 100 letih, ko so začele nastajati prve čevljarne samostojne ob sicer številnih samostojnih tržiških delavnicah. Rojstna letaica prve tovarne čevljev v Trzinu je 1872 (»Ohr — Demberger«). Se med obema vojnoma je bilo v Trzinu čez 80 čevljarov, ki so v

nekateri pa so svoje delavnice razvili v precejšnje obrate (Anton Ješe s 70 delavci, Jože Dobrin, brata Srečnik, Bohinc, Klofutur, Gradišar v Križah, Erlah v Bistrici in drugi), obratovala pa so tudi tovarne Beko, Jara, Mally — Demberger in kasnejši Trio. Med zanimivejšimi eksponati bodo prav gotovo vpisna knjiga čevljarstva ceha s konca 18. stoletja, cehovski grb, stari čevljarški stroji, zastava čevljarne zadruga ter slovenski zapis o tržiškem čevljarstvu v Statističnem poročilu ljubljanske trgovske in obrtne zbornice izpred natančno 100 let.

-ok

TISKARSTVO NA GORENJSKEM

(Nadaljevanje)

Našo pripoved o tiskarni »Savi« moramo začasno prekiniti, kajti preden začnemo govoriti o združitvi gorenjskih tiskarnah v letilu po drugi svetovni vojni, moramo še obiskati Pogačnika v Strazišču, Blažaja na Jesenicah, Slatnarja v Kamniku, Veita na Viru pri Domžalah, misionarje v Grobljah in frančiškane v Tačnu pod Smarنو goru. Seveda, obiskali bomo le njihovo zgodovino, saj razen Pogačnikove druge sploh ne obstajajo več.

Preden pa se podamo na to pot — ne prelahko, saj se je v vretju prvih let v svobodi marsikaj zgubilo in tudi pozabilo — je prav, da za oddih opišemo, kako so stari tiskarski mojstri in pomočniki sprejemali medse na novo izučeni naraščaj.

TISKARSKI KRST

Ni dolgo tega, kar smo napisali, kako ponosni so bili na svoj poklic Gutenbergovi učenci in nasledniki. Po svoji razgledanosti in zahtevnosti stroke same — so se že od nekdaj razlikovali od drugih obrtnikov. Saj tiskarstvo dolga stoletja ni hotelo veljati kot rokodelstvo, pač pa se je imenovalo »črna umetnost«. Priladniki stanu pa so se imenovali grafiki.

Potem ko je vajenec dobil učno spričevalo, ki je dokazovalo njegovo usposobljenost v stroki, je mladeniča čakala še huda preizkušnja.

Starejši tovariši stavci in strojniki, mojstri in pomočniki so določili čas — najraje po končani službi pred delopustom. Sredi tiskarniške dvorane so postavili visok stol in nanj položili namočeno gobo. Ker pa preplašeni kandidati seveda ni hoteli pristovoljno sestiti na gobo, sta ga dva starejša in močnejša tovariša enostavno zgrabila, ga dvignila in trdo posedla na stol. Že pripravljeni tretji pomočnik pa je novincu zrl na glavo in za vrat poln vrč vina (zaradi štednje razred-

čenega z vodo!). Tako je bil fant moker od spodaj in od zgoraj...

To je bil prvi del tiskarskega krsta. Drugi, bolj veseli del, pa je bil v krčmi. Dolžnost novepečenega in na »gobo djanega« tiskarja je bila, da je vse svoje starejše tovariše povabil na večerjo. Seveda se je taka večerja med šalami zavlekla — vstop v tiskarski ceh nikakor ni smel biti poceni.

In šele proti jutru je bila mlademu strokovnjaku, ki se je dostojno »odkupil«, izročena lepo natisnjena in opremljena diploma o tiskarskem krstu. Izročiti jo je moral novemu pomočniku najstarejši od prisotnih.

Na diplomu je bil seveda upodobljen izumitelj tiskarstva Johannes Gutenberg, moto ob sliki pa je bil tak: Zgrabite!

Položite corpus posteriorum

na to mokro gobo, da curljalo bo z regelj mu obehl!

In opralo gnusobo! Se žejo mu pogasite v goltancu in za vrat po vrst!

nasledniku Gutenberga bodi to krst!

Glavni tekst na diplomu pa je bil bolj slovesen:

»Mi, po svoji volji učenci in nasledniki velikega mojstra Johannesena Gutenberga, sporočamo s tem vsem stanovskim tovarišem, da je bil učence črne umetnosti ta in ta, krščen danes po staroslavnem običaju ad posteriora z gobo, namočeno v vodi, v navzočnosti svojih tovarišev v tej in tej tiskarni. S tem si je krščenec pridobil vse pravice in svoboščine v vsem tiskarskem vesoljskem svetu.

Glede na to dejstvo, prosimo vse stanovske tovariše, da imenovanega brezpogojno priznajo kot vrednega učenca starega mojstra J. Gutenberga.

S tem je lastnik te diplome sprejet v družbo črnih umetnikov.«

Crtomir Zorec

Člani in članice kranjskega poverjenišva grafične organizacije v letu 1938.

Preveliko zaupanje

»Tožila jo bom, avšo. Bo že videla, s kom ima opravka.« S takim uvodom je vstopila žena s prijateljico v stanovanje, s katero sta bili dobri dve uri na sprehodu z otroci. »Spet čenčca, sem pomislil. Ošnil sem jo s pogledom, češ naj bo tiho.« Kar poteguj se zanj, je začela vsa razburjena z očitki. »Že večkrat sem ti rekla, da kaj ukreni. Ti pa samo molčiš. Več ti je ona kot lastna žena.«

Jokaje se je zleknila na kavč poleg prijateljice, katera jo je storila že prej, ter z zadovoljnim obrazom spremljala prepir. »Za božjo voljo, povej, kaj hočeš,« sem užaljeno dejal. »Koga boš tožila? Koga neki, sosedo vendar. To bi že lahko vedel,« mi je zabrusila v obraz. Šele po daljšem prerekanju se je toliko umirila, da mi je lahko začela pripovedovati, kako je njeni prijateljici prijateljica pripovedovala, kaj vse je naša sosedla rekla o nas. »Kamor pride, povsod nas obrekuje...« Dolgo sem moral poslušati njene novice preden sem lahko zopet slišal tiste usodne besede: »Zdaj mi je pa dosti, če ti

nič ne storiš, bom pa sama. Jutri grem k advokatu,« je še pristavila.

Nastali odmor mi je kar prav prišel, da sem zadevo lažje razmislil. »Veš kaj,« sem dejal po krajšem premisleku, »kaj bi se tožarili, tudi midva sva jih že dosti rekla čezno. Če bi ona za vse to vedela bi naju tudi že lahko tožila.«

Ženina prijateljica, ki je prej s tako vneto spremljala prepir, se je začela nemirno presedati in pogledovati na uro. Z izgovorom, da mora nahraniti otroka, urediti to in ono, se je poslovila. Po enem tednu, ko sva z ženo že čisto pozabila na našo sosedo in advokata, se pojavi pismo naša sosedla s priporočenim pismom.

»Od sodnije je,« sem zaklical ženi, ki je imela ta čas opravka v kuhinji. Ko je pismo odprla, mi radovednost ni dala miru, da ne bi poškilil, kaj piše. Od presenečenja se bi skoraj sesedel. Sosedla je vložila tožbo proti moji ženi zaradi obrekovanja. Spogledala sva se. »Pa take prijateljice,« je dejala žena.

I. N.

Kakšen je prosti čas?

Kaj dela 60 milijonov prebivalcev ZR Nemčije v prostem času? Več kot polovica sede pred televizor, približno polovica vzame v roko časopis, drugi spet poslušajo glasbo, nekateri preživljajo čas v klepetu in različnih razpravah. So tudi nekateri, ki se ukvarjajo z urejanjem vrta, opravljajo različna hišna dela, se vozijo z avtomobilom, se ukvarjajo z otrokom itd.

Na kratko — dva od treh odraslih Nemcev sede v prostem času pred televizor, in sicer največ okoli 20. ure. Dobra tretjina pa jih gleda program do konca.

Nova vrsta umetne krvi

Ekipa znanstvenikov na medicinski fakulteti v Kobeu na Japonskem je v sodelovanju z ameriški znanstveniki iznašla novo vrsto umetne krvi. Po izjavah znanstvenikov je glavna sestavina nove umetne krvi flurokarbon, ki ga proizvaja ameriška družba 3M v Minnesoti. Strokovnjaki te družbe tudi raziskujejo možnosti za proizvodnjo umetne krvi.

Japonski znanstveniki pravijo, da bodo v kratkem opravili prve poskuse z vnašanjem umetne krvi v človekov organizem.

Dolgotrajne posledice eksplozije

V prvi polovici letošnjega leta je v neki hirošimski bolnišnici umrlo za posledicami eksplozije atomske bombe 26 ljudi. Lani v istem obdobju pa je umrlo 36 ljudi. Za posledicami eksplozije pred 25 leti se v Hirošimi zdravi zaradi poškodb ob sevanju več kot 100 ljudi.

Mini krilo — povod za pretep

Pred katedralo sv. Petra so bili turisti priča nenavadnemu pretepu med papeževim gardistom in mladim Nemcem. Ko sta hotela Nemeč in njegova žena, ki je nosila izzivalno krilo, vstopiti v katedralo, jima je gardist odločno zastavil pot. Pojasnilo, da nesposobno oblečenim vstop v cerkev ni dovoljen, je mlademu možu kaj malo zalego. Razjarjen zaradi gardistovih nazadnjaških nazorov o modi si je hotel s silo utreti pot v katedralo. Toda gardist se tudi ni dal kar tako in vnel se je vroč pretep, ki ga je pomirila šele policija.

(15. nadaljevanje)

Četudi je von Rundstedt kot človek delal razloček med Canarisovimi in Schellenbergovimi častniki je imel kot feldmaršal o enih in drugih enako mnenje: bili so neučinkoviti, sovražnik jih je vedno vlekel za nos in niso bili sposobni, da bi bili odkrili njegove namene.

Truplo majorja Martina pa jim je vzelo še tisto malo ugleda, kolikor so ga uživali.

Zgodba o Williamu Martinu je smešna in perversna hkrati. Samo Britanci so si lahko izmislili takšno potegavščino. Izmisli si jo je Ewen Montagu, ki je bil pred začetkom vojne kraljev pravni svetovalec, potem se je pridružil obveščevalni službi njegovega veličanstva, nato pa postal sodelavec pomorske obveščevalne službe.

Montaguju se je posrečilo, da sta se za njegove nezakonskega sina Williama Martina zavzela tako pomembna človeka, kot sta bila sir Archibald Nye, pomočnik načelnika imperialnega glavnega štaba, in lord Louis Mountbatten, poveljnik kombiniranih operacij. To je bilo aprila 1943. Zavezniki so sovražnika iztisnili iz severne Afrike in njihov naslednji cilj je bila očitno Sicilija. »Vsakomur mora biti jasno, da je naš naslednji cilj Sicilija,« je s potrjim glasom pripomnil Churchill. Nemci in Italijani so bili o tem trdno prepričani. Njihovo prepričanje je zbuvalo zaskrbljenost.

Montagu je iskal truplo. Po dolgem iskanju ga je navsezadnje le našel. Mož je umrl za pljučnico. Montagu je truplo zaprl v hladilnik, da bi lahko medtem pripravil njegovo zgodbo. Ime in priimek: William Martin. Poklic: častnik kraljevske mornarice. Izmisli si je tudi starega očeta, ki mu je pisal pisma v viktorijanskem slogu: »Ne morem reči, da bi bil ta hotel še vedno tako udoben, kakor je

»Vse kaže, da je sovražnik prepričan, da bo mo napadli Sicilijo.« Namignil je, da bo napad na Sicilijo zgolj slepilna operacija, ker se pripravljajo na večjo akcijo v drugem delu Sredozemlja.

Drugo pismo, ki ga je bil podpisal lord Mountbatten in je bilo namenjeno admiralu Cunninghamu je v šali namigovalo na operacijo. Mountbatten je admirala prosil, naj bi se Martin prej ko mogoče vrnil v Anglijo in dodal: »S seboj bi lahko prinesel tudi nekaj sardin. Tukaj jih je mogoče dobiti samo na karte.«

Tretje pismo ni bilo neposredno povezano s tem, da bi Nemce vodilo za nos, temveč je kazalo tolikšno skrb za nadrobnosti, da bi Nemci gotovo lahko rešili precej svojih vojunov, ki bi bili ravnali tako previdno. Bilo bi sila tvegano, če bi prvi dve pismi stlačili v enega izmed Martinovih žepov: Španci bi ju lahko spregledali, zato so ju položili v aktovko. Toda aktovka, v kateri bi bili le dve pismi, bi lahko pri Nemcih zbudila dvome. Montagu je zato zaprosil Mountbattena, naj bi napisal še tretje pismo; naslovljeno naj bi bilo na Einsenhowerja, ki je bil tedaj v Afriki. Mountbatten je to storil. Einsenhowerja je prosil, naj bi napisal predgovor k propagandnim publikacijam za vojake. To je bil dober izgovor, da so lahko aktovko napolnili s krtačnimi odtisi in fotografijami za brošuro, ki naj bi govorila o komandosih. Vse so dobro pretehtali, ko pa so pred španskim obrežjem truplo vrgli v morje, se je Montagu spomnil, da je zagrešil majhno napako.

Račun za srajco, ki jo je truplo imelo na sebi in se je glasil na ime Williama Martina, so mu stlačili v žep dežnega plašča. Častnik, ki je kupil srajco pri Gievusu, krojaču kraljevske mornarice, ni bil pomorski častnik in je moral zato račun plačati — toda noben mornariški ali kraljevski častnik ni pri Giev-

DUOBOJ VOJUNOV

Gilles
Perault

bil, kot se spominjam svoje dni . . . Sestrična Priscilla me je prosila, naj bi te opozoril, da bi ji lahko kdaj pa kdaj le lahko privoščil kakšno dobro besedo . . . Ne morem reči, da bi se spričo dela, ki ga opravlja pri Land Army, njena zunanost kdove kako spremenila.« Montagu mu je dal tudi zaročenko Pamela, ki mu je pisala takšna pisma: »Ljubij, mislim, da ni nič hujšega, kakor poslavljati se od dragih ljudi na kolodvoru.« Oblekli so ga v uniformo (težavna naloga; da bi ga lahko obuli, so mu morali noge otajati ob električnem grelcu). V žepu uniforme in dežnega plašča so mu dali častniško legitimacijo in osebna pisma, nekaj denarja in računov — med njimi tudi račun za zaročni prstan, svinčnik, dve avtoбусni vozovnici, zavojček cigarete, šop ključev in in pismo iz banke glede njegovega računa. Najpomembnejša stvar, ki so jo dali Martinu, pa je bila aktovka, ki je bila priklenjena k njegovi roki s tanko verižico.

Vkrcali so ga na podmornico Seraph in ga 30. aprila 1943 vrgli v morje nedaleč od španskega obrežja. Na sebi je imel rešilni pas Mae West, da bi lahko tisti, ki bi ga našel, pomislil, češ da je izgubil življenje ob letalski nesreči na poti proti Alžiru. Britanski strokovnjaki so menili, da bo morskí tok odnesel truplo proti španskemu mestecu Huelva, kjer je deloval sila aktiven nemški agent. Sodelovanje med španskimi in nemškimi obveščevalnimi službami je bilo tako dobro, da bodo tri pisma, ki jih je nosil William Martin v svoji aktovki, vsekakor prišla v prave roke.

Prvo pismo, ki ga je podpisal sir Archibald Nye, je bilo namenjeno vrhovnemu poveljniku v severni Afriki, generalu Alexandru. Pismo je bilo osebno, vendar pa je Archie izkoristil to prilžnost in Alexu zaupal nekaj nadrobnosti o predvidenem izkrcavanju v Grčijo, na Peloponez. Archie je bil optimist:

su nikoli plačal v gotovini! Montagujeva skrbnost bi njegove nemške nasprotnike gotovo spravila v strmenje, vendar pa se je sam spraveval, ali bo zaradi te nezatne napake ves njegov trud zaman . . .

Njegov strah ni bil upravičen. 14. maja je admiral Doenitz zapisal: »Führer se nikakor ne strinja z Ducejem, da se bodo zavezniki najverjetneje izkrcali na Siciliji. Prepričan je, da je mogoče na osnovi anglosaških ukazov, ki smo jih odkrili, domnevati, da nameravajo udariti proti Sardiniji in Peloponezu.« V tem času so prišli Martinovi dokumenti v Berlin, nemške obveščevalne službe so jih pregledale in ugotovile, da so pristni.

Takrat pa so prišli na pokopališče v Huelvi britanski častniki, da bi na grob Williama Martina položili posmrtni venec njegove neutulajljive zaročenke Pamele. Britance z resnimi in potrjimi obrazi so opazoval vsespovsod prisotni agenti Abwehra.

In tako so zavezniki udarili v središče, na Sicilijo, medtem ko jih je nasprotnik pričakoval na krilih, v Sardiniji in Grčiji. Nemce so tokrat dobro potegnili za nos, kaj pa izkrcanje v severni Afriki osem mesecev poprej? Iz Britanije je odplula cela armada, prečkala Biskajski zaliv in mirno izkrcala divizije na maroškem in alžirskem obrežju. Šlo je za nekaj sto ladij in nekaj deset tisoč mož. Prikradli so se kakor tatovi ponoči in zalotili Berlin v spanju. In vendar bi bili lahko opazili ladje, namenjene proti Oranu in Alžiru, ko so plule skozi gibraltarsko ožino.

Zelo preprosto, in še celo več kot to, zakaj o invazijski armadi so dobili prva sporočila že tedaj, ko je bila še na škotskem. Berg in Klausen sta že oktobra 1942 poročala o veliki koncentraciji ladij na reki Clyde. Proti koncu tega meseca sta poročala o vajah za izkrcanje, ki so jih imeli na bližnjem obrežju.

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)

IV. DEL

125

Napačna črka, nalašč napak zapisana letnica ali datum rojstva, za kar so poskrbeli italijanski občinski uradniki, pa je moral volivec zapustiti volišče...

Tako piše Slavko podrobno o vsem, kar je slišal ali bral v slovenskih pa tudi italijanskih komunističnih časnikih, ne omenja pa fašistične divjanja nad komunisti in socialisti po vsej Italiji, kjer so po mestih divjale prave poulične bitke med fašisti in delavci in se končavale z mnogimi mrtvimi. Piše, kako so volilne komisije zavlačevale ali pa samovoljno spreminjale čas volitev in kot dokaz navaja volišča pri Sv. Ivanu v Trstu, v Barkovljah, Rojanu, na Katinari, v Borštu in drugih krajih, nanizanih okrog Trsta, potem v Postojni, v Lanišču. Piše, kako so na voliščih kršili pravico tajnega glasovanja, ker ponekod volivcem niso dovolili voliti v volilni kabinji ali pa je v tej kabinji stal oborožen Giuntov črnosrajčnik kakor na primer v Oprtalju, Barbani, Medulinu, Sišanu, Vodnjanu, Galežanu.

»V Poreču so stali črnosrajčniki na stekleni stregi nad voliščem in opazovali, kako in koga kdo voli, potem pa so volivce, ki niso glasovali za italijanski nacionalni blok, pretepli. V Pomerju in Zminju se volivci niso dali opehariti z javnim glasovanjem in odšli, ker jim tajnega niso dovolili. Blokavci se za njihov protest niso zmedli, saj je vzdrževanje od glasovanja šlo v njihov prid.«

Tudi o takih primerih piše Slavko, a še več o surovem nasilju, kakršnega so počeli skvadristi ne samo v Marezigah in Čežarjih, marveč še po mnogih drugih krajih, kamor so se pripeljali

s kamioni, vdiral: z naperjenimi revolverji na volišča, preiskovali volivce, jim odvzemali glasovnice ter slovenske, hrvaške in komunistične uničevali kakor na primer v Dekanih, Poreču, na Katinari, v Trstu Oprtalju, Medulinu, Motovunu, v Gropadi, na Opčinah, v Klancu, v Pazinu, kjer so dovolili voliti samo dvajsetim hrvaškim volivcem, v Pomerju v Lendarju in še in še...

»V naših krajih tolikšnega nasilja ni bilo. V Idrijo si najbrž niso upali, odkar so jih meznarji pometal: v Idrijo in jih okopali. Pridrli pa so v Volče, pa tudi v Tolmin, od koder so jih pregnali slovenski učiteljski in drugi, predvsem mladi ljudje s kamenjem, čeprav so bili skvadristi oboroženi z granatami in revolverji in težje ranili sedem naših ljudi. Vseeno pa je bilo v naših krajih lažje kakor v Istri in na Tržaškem. To so nasilja, da drugih volilnih goljufij niti ne omenjani. Kakor poročajo naši časniki, so v puljskem okraju, kjer je volitve terorizirala šeststoglava skvadristična drhal, fašisti glasovali po desetkrat, petnajstkrat in še večkrat. Nekdo je glasoval kar trindvajsetkrat. In to naj bi bila tako zelo opevana italijanska demokracija? Nasilje, črno nasilje pred očmi vsega sveta! Se bo sploh našel kdo, ki bo proti temu protestiral...«

Tako se vprašuje Slavko. Sloveni in komunisti so protestiral: že pred volitvami, pa tudi takoj po volitvah. Voditelji koprškega razredno-zavednega delavstva so naslovili odprto pismo na civilnega komisarja in zahtevali razveljavitev volilnih rezultatov, ki niso bili izraz volje volivcev, marveč zasluga skvadristične strahovlade. Na Koprskem ni bilo ne mesteca ne vasi, ki bi ne bila 'počaščena' z barbarskimi pohodi, spremljanimi s pretepi, umori, zapiranjem, požigi, puštoženjem, tatvinami.

— Pretepači in ubijalci neoboroženih državljanov, požigalci Delavskega doma, se sprehajajo mirno po mestnih ulicah, hodijo zaščiteni po deželi in vaseh, pretepajoč, ubijajoč, grozeč...

Tako piše in protestira razredno zavedno delavstvo v svojem Odprtem pismu njegovi ekscelenci civilnemu komisarju Mosconiju. Gramsci-jev komunistični list Ordine Nuovo protestira proti nasiljem v Istri in proti temu, ker skoro polovica delavcev-komunistov ni dobila volilnih

izkaznic in zaradi tega ni mogla voliti. Od štiri tisoč volivcev v rudarskem Labinu je smela glasovati le desetina volivcev, od štirinajstih tisoč v Pazinu le štiri tisoč. Prebivalci Marezig so v ječi. Postavili jih bodo pred sodišče. Groze jim z najtežjimi kaznimi, resnični ubijalci in morilci pa uživajo zaščito oblasti. Javnost soglasno obsodja fašistične zločine in protestira proti nesramni kršitvi volilnega zakona pred volitvami, med volitvami in po volitvah.

— Vse stranke: od socialistične do klerikalne, od republikanske do komunistične, do slovenske, so prisiljene nastopiti proti veljavnosti volilnih izidov v Istri.

Tak je protest odbora socialistične stranke za Severno Istro.

»Ne, te volitve ne morejo biti in bi ne smele biti veljavne in zakonite!«

Tako pravi nekega dne rudar Pahor, Slavko pa se strinja in tako zapiše tudi v naslednjem pismu Karliju. To je zadnje Slavkovo pismo prijatelju v tem šolskem letu, žalostnem in nesrečnem kakor še nikoli.

In to žalostno in nesrečno šolsko leto gre h kraju. Že čez tri dni bodo prejeli sričevala. Slavko ve, da ne bo odličnjak, kakor ne bo letos nihče v njegovem razredu. Ne samo zaradi ukora in slabše ocene v vedenju, ki so si jo prislužili s svojim neuklonljivim slovenskim narodnim ponosom, marveč tudi zaradi namernega zanemarjanja italijansčine, ki jo po odpustitvi profesorja Andreja poučuje direktor De Michelli. Tudi Slavko noče, da bi znal več kakor za zadostno, čeprav govori italijansko že izza predšolskih tržaških let. Ni sam kriv, če čuti odpor do tega jezika, najsi bo še tako žlahten in velik zaradi svojih pesnikov, ki so iz tega jezika izoblikovali najbolj žlahtne dragulje poezije: Za Slavka in še za mnoge druge v teh časih pa ta jezik ne more biti drugega kakor jezik roparskih osvajalcev, ki so zaslužili skozi tretjino slovenske domovine, da bi jo spremenili v 'terro-italianissimo'.

»Pa je ne bodo mogli. Ne bodo mogli...«

Tako ponavlja Slavko skoro sleherni dan.

Na kmetiji od jutra do večera (3)

Včasih so pridelali veliko manj kot danes

(Dan v marcu, setev ovsa, nadaljevanje)

Na njivi sta popoldne sin in hčerka najprej razdelila osredke s topjarjem. Oče je nato še enkrat sejal po razorih. Sin in hčerka sta potlej vlačila z dvema branama. Sin je z eno roko vodil konja in vola (za vajeti), z drugo pa branal. Vol je težko dohajal konja, zato se je navadno malo vlekel zadaj. Hčerka je ravnala z drugo brano. Vsakokrat sta povlačila dve polovici kraja. Ker je bilo potrebno iti dvakrat gor in dol po istem kraju, je brananje zamudilo skoraj ravno toliko kot dopoldne oranje. Oče je medtem pobijal z motiko kepe in razbrenkoval »stvačne« — skupaj zraščeni plevel.

Ker so se na polje vrnili popoldne okrog dveh, so delo opravljali nekako do šeste ure. Proti večeru so se vsi trije peljali domov, iz gozda pa sta prišli mati in hčerka. Steljo so nakladali naslednji dan.

Sin je pomagal očetu pri delu v hlevu, dekletu pa materi pri gospodinjstvu in pri krmiljenju prašičev. V hlevu sta opravila še pred nočjo. Če so le mogli, so toliko pohiteli, da ni bilo treba prižigati petrolejke.

Večerjali so mlečni sok in krompir v oblicah. Pogovorili so se, kaj bodo delali naslednji dan. Ko hčerki in gospodinji pospravila, so molili rožni venec (»rožen-

kranc«). Pri vsaki verni hiši je bila navada, da so molili vsaj četr ure. Spat so šli okrog devetih.

In zdaj kratka primerjava s podobnim današnjim delovnim dnevom.

Gospodar in gospodinja navozita dopoldne s traktorjem gnoj na njivo in ga hkrati raztrosita. Sin popoldne zorje 25 arov njive s traktorjem v dobri uri. Pol ure potrebuje, da dobro povleče z brano, malo več pa, da vsi trije s sejalnico vsesajo oves. Sejalnico prav tako pripno za traktor.

Pred petdesetimi leti so posejali na tako njivo okrog 2 mernika ovs, pridelali pa so ga okrog 20 mernikov. Danes

pa je pridelek najmanj še enkrat večji. Vzrok nekdanjemu manjšemu pridelku je bila slabša obdelava in slabše gnojenje, mnogo manjši pridelek pa je bil tudi zaradi razorov. Zanimivo je, da starejši ljudje sploh niso hoteli preiti na ravno oranje (»na glih«). Za tiste, ki so prvi začeli tako orati, so rekli, da bodo vse zapravili, čeprav je bil napredek že prvo leto očitno večji.

APRILSKI DAN

Pomudimo se pri dnevu v drugi polovici aprila, če je pomlad srednje zgodnja. Takrat so namreč pripravljali in sadili krompir.

Preden so začeli saditi, je bilo seveda treba pripraviti njivo. Dan pred sajenjem sta oče in sin rahljala njivo z lenim rahljačem, ki je imel železne tace. Sin je vodil konja in vola, oče pa je ravnal z rahljačem; moral ga je večkrat vzdigniti, da je stresel s tac pleve. Po vsakem kraju sta šla dvakrat, enkrat gor in enkrat dol, da se je bolje naredilo. Na njivi velikosti četrh hektara sta imela kar dosti opraviti, če sta rahljala od druge do sedme ure popoldan.

Zenske so doma medtem pripravljale krompir. Včasih so vsega prerezali in sicer tako, da je na vsakem koščku ostalo nekaj izrastkov

(očes). Vse tri, mati in dekleta, so morale prerezovati krompir od dveh do šestih popoldne, da so ga dovolj pripravile.

Naslednji dan so vstali ob petih. Gospodar je opravil v hlevu, gospodinja s hčerkami pa pri prašičih in v kuhinji. Sin je na voz na hrbe naložil gnoj z gnojlišča pred hlevom. Tisti, ki je opravljal v hlevu, je namreč sproti vsak dan vozil gnoj na gnojlišče. Na tak voz je naložil komaj za 4 do 5 kupov gnoja. Danes ga pelje s traktorjem gotovo štirikrat toliko.

Zajtrkovali so zelje in krompir v oblicah. Gospodar in sin sta se potem peljala na polje. Gnoj sta metala na sredino kraja, konj in vol pa sta šla vsak po svojem razoru. Za spravljanje gnoja z voza sta imela kramp — zakrivljene vile, s katerimi sta gnoj vlekla na tla. Že zgodaj spomladi so navozili na kup na konec njive gnoj, ki sta ga morala sedaj razvoziti. Hčerki sta prišli na polje peš in prinesli malico: kruh in belo kavo. Raztrosili sta gnoj na kupih. Proti popoldnevu so šli vsi domov.

Gospodinja je doma dopoldne pripravila krompir, nato pa je že prvič dala krmo živini. Vsi so nato hitro opravili pri živini in v kuhinji. Sin je vmes naložil na voz krompir v vrčah, precej pa

so ga peljali tudi v cestni »trugi«. Kosili so sok, skuhan na vodi, in zmečkan zaboljen krompir.

Potem so se vsi peljali na njivo. Najprej sta gospodar in sin razporedila po njivah vreče s krompirjem, voz pa sta pustila na koncu. Zenske so takoj začele pometavati razrezan krompir po razorih, da so bili prvi že polni, ko sta moška prišla naokrog. Pometavale so s cambohi, ki so jih kupili na sejmihi. Spleteni so bili iz vrbljih vejic. Za pometavanje so najeli še žensko iz vasi, ki so ji plačali z denarjem oz. so ji pozneje na njenem kaj zorali. V dnu (v taberh) so ženske zelo rade hodile, saj jih je bilo veliko in so rade kaj zaslužile.

Ivan S'vec
(Nadaljevanje)

ODDELEK ZA TURIZEM LJUBLJANA

Priporočamo delovnim organizacijam, Društvom upokojencev in posameznikom

V KASTE LAH PRI SPLITU nudimo prijetne počitnice po znižanih cenah od 7. do 28. septembra 1970.

7-dnevni penzion z dobro domačo hrano in dvoposteljnih sobah s tekočo vodo, brezplačno kopališče, brez doplačila za turistično takso ter avtobusni prevoz z udobnim turističnim avtobusom v Kaštele in nazaj skupaj le dinarjev 352.—

Za skupine nad 10 oseb damo poseben popust, eno brezplačno mesto.

Prijave sprejemajo vse poslovalnice SAP-Ljubljana.

30. avgusta — enodnevni izlet na **GRUND-KATSCBERG — DOLINA MURE — BREZE — CELOVEC**

— 6. septembra — enodnevni izlet **VISARJE — PRE-DIL — BOVEC — VRŠIČ**

— 10. septembra — devetdnevni izlet združen z ogledom kulturnih zanimivosti **SRBIJE in MAKEDONIJE**

— 12. septembra — šestdnevni izlet na svetovno prvenstvo frizerjev v **STUTTGARTU** z ogledom renskih slapov in dela Švice

— 12. septembra — dvodnevni izlet na **KOROŠKA JEZERA — GROSSGLOCKNER**

— 23. septembra — petdnevni izlet v **SVICO** — obisk 51. mednarodnega sejma v Lausanni

— 27. septembra — enodnevni izlet po zapadnem obrobju **POHORJA**

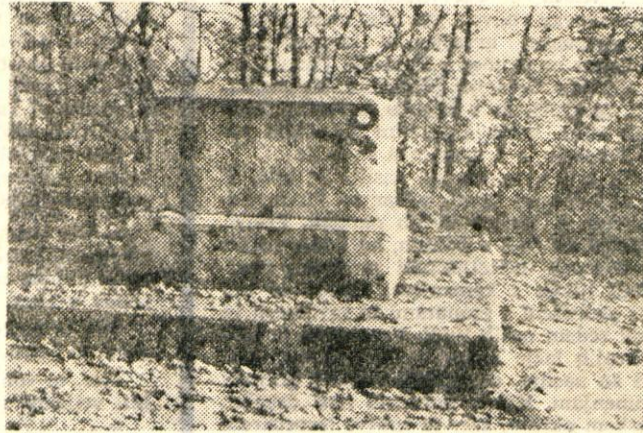
— 9. oktobra — petdnevni izlet v **RIM**, ki je jeseni najlepši — z ogledom **PADOVE, FIRENC, RIMA, SIENE**

Se je čas, da si rezervirate prijetne počitnice v Sapovi organizaciji:

KASTE LAH PRI SPLITU — CRIKVENICA — VOLPARIJA pri SAVUDRIJI — FIESA pri PIRANU — KRANJSKA GORA

V sodelovanju s potovalno agencijo **JUGOTURS** organiziramo zanimivo potovanje z letalom v **MOSKVO in LENINGRAD**. Potovanje bo trajalo 8 dni s polnimi penzoni v hotelih A kategorije.

Potovanje organiziramo 1. in 22. septembra. Cena potovanja 1.890.— din; možnost obročnega odplačevanja.

Danes teden smo na 10. strani objavili pričujočo sliko in vprašanje, kaj predstavlja ta slika. V uredništvo smo prejeli dva odgovora. Verjetno pa večina Blejčanov ve, kaj je na sliki. Torej k odgovoru. Stirčglati kamen na južnem delu Straže je podstavek, na katerem je stal spomenik Švicarju Arnoldu Rikliju. Le-ta je leta 1855 spoznal prednosti ugodnega položaja in klimatskih pogojev, ki omogočajo Bledu dolgo kopalno sezono. Na Bledu je uredil svoje sončne, zračne in vodne kopeli, zgradil potrebne objekte in imel pri tem načinu zdravljenja lepc uspehe (Turistične informacije Blede). Spomenik so mu postavili hvaležni pacienti, vendar je pozneje spomenik izginil, podstavek pa je ostal. Da Blejčani niso pozabili na Riklija, priča tudi Riklijeva cesta na Bledu, ki poteka od Prešernove ceste preko Grajske ceste do cerkve in dalje do zgradbe ob Kidričevi cesti, kjer je sedaj avtomatsko kegljišče. Tej zgradbi še danes pravijo pri Rikliju. Zahvaljujemo se tov. S. Cajnkovi in tov. M. Knafliču in tov. I. Ambrožiču za odgovore. Slednji je o Rikliju pisal tudi v naši stalni rubriki Gorenjski kraji in ljudje. A. U.

Zlatoporočenca Marija in Janez Dolenc

Pred podpredsednikom škofjeloške občinske skupščine tovarišem Malovrhom in matičarko sta v soboto dopoldne v stavbi škofjeloške občinske skupščine Marija in Janez Dolenc pri Lenartu nad Lušo 18 slovesno potrdila 50-letnico skupnega življenja. Poročila sta se 4. julija 1920.

Janez Dolenc se je rodil maja 1895. leta v Rastovkah v Selški dolini, Marija Krmelj pa marca 1896 pri Lenartu nad Lušo. »Ko sem se poročil, sem svoje stvari kar

s košem lahko prinesel v nevestin dom. O, takrat je bilo precej drugače kot danes. Velikokrat ni bilo nič dati v lonec in kot gozdni delavec sem moral v Kokri kar trdo prijemati, da sva z ženo spravila h kruhu 7 otrok, je povedal Janez.

Marija je bila gospodinja in je skrbela za otroke. »Med drugo vojno je bila naša hiša vedno odprta partizanom. Mož je bil partizanski aktivist. Spomnim se, kako so prihajale k nam partizanke.

Bile so mi kakor hčerke.«

Janezu tudi prva svetovna vojna ni prizanesla. Dvakrat je bil ranjen. Med drugo svetovno vojno pa sta Dolenčeva izgubila dva sinova v partizanih.

»Danes sva zadovoljna. Prav nič se ne moreva pritoževati. Živiva pri Lenartu nad Lušo. Le včasih se nama zdi, da sva malo odmaknjena. Saj veste, v odmaknjene vasi različni tehnični dosežki, ki pripomorejo k lažjemu vsakodnevemu življenju, bolj po-

časí prihajajo. Pa nič zato. Saj sta mir in odmaknjeno od mestnega vrveža tudi veliko vredna.«

Marija Dolenc, ki so ji mnogi med drugo vojno rekli kar partizanska mama in Janez, ki je bil vsa štiri leta aktivist, sta bila po vojni odlikovana z redom zaslug za narod.

Ob njunem zlatem jubileju jima iskreno čestitamo in želimo še mnogo srečnih in zdravih dni.

A. Z.

Premalo pazijo na čistočo

Za čistočo mesta Kamnika skrbita dve snažilki, in to Frančiška Klajndinst in Marija Gorjup. Gorjupova je o sebi in delu povedala tole:

»Rojena sem bila v Štorah pri Kamniku. Tu sem že 15 let, prav toliko časa pa skrbim za čistočo središča mesta Kamnik.«

Ljudje ne pazijo dovolj na čistočo mesta. Zjutraj sem z avtobusne postaje odpeljala voziček papirja, čez pet minut je bilo spet po tleh polno raznih odpadkov. Nihče ne opozarja ljudi, ki mečejo po tleh cigaretno škatle, papir in sladoleda, mleka, raznih pijač ipd. Po parkih je veliko odvrženih steklenic.«

»Pa vaš delovni dan?«

»Delam zjutraj od šestih pa popoldne do dveh.«

»Osebnih težav?«

»S 15-letnim sinom stanujeva v podstrešni sobici, kjer ni vode in sanitarij. Sin je končal osemletko in se bo zaposlil v Svitu. Obljubili so mi posojilo za nakup enosobnega stanovanja. To si ga pa res od srca želim. Saj bo sin pomagal odplačevati kredit. Saj veste, kako živiva z eno mesečno plačo v znesku od 75.000 do 80.000 S din. Upam, da bo bolje. Bodo pa ja v podjetju upoštevali moje težave in to, da že 15 let pometam kamniške ulice.«

Tovarišica Gorjupova, res ti želimo, da bi kmalu dobila toliko zaželeno stanovanje.

J. Vidic

PRODAM

Prodaj OGLJE. Tavčar, Hrastje 118, Kranj 3696

Prodaj BIKA za rejo. Breg ob Savi 8, Kranj 3677

Prodaj nerjaveč vzdljiv STEDILNIK na plin, električno in trda goriva. Naslov v oglasnem oddelku 3741

Prodaj dobrega KONJA. Podbrezje 18, p. Duplje 3742

Prodaj MOTOR maxi in dva 300-litrska vinska SODA. Zlato polje 15 a, Kranj 3743

Prodaj KRAVO s šestim teletom, BIKCA simentalca za pleme, manjšo SLAMO-za ZAZIDLJIVO PARCELO. Križe 17, Tržič 3744

Prodaj 1 m³ suhih PLOHOV in BUTARE. Naslov v oglasnem oddelku 3745

Prodaj dobro ohranjeno DNEVNO SOBO. Smolič Angela, Trojarjeva 33, Strazišče, Kranj 3746

Prodaj dobro ohranjeno DNEVNO SOBO. Naslov v oglasnem oddelku 3747

Prodaj IZRUVAC (vprežni ali za traktor) za krompir. Triler Karel, Grenč 9, Skofja Loka 3748

Prodaj dva plemenska PRASICA, težka po 35 kg. Cerklje 112 3749

Prodaj mlado KOZO. Luže 5, Senčur 3750

Prodaj SPALNICO, ki se lahko uporabi tudi za dnevno sobo. Kranj, Sorlijeva 19, stanovanje 36 3751

KUPIM

Kupim STROJ za izdelavo zidakov 25 x 25 x 40 z »vibratorjem«. Ponudbe oddati na naslov: Zupanc Vinko, Senčur 234 3752

MOTORNA VOZILA

Prodaj nov AMI-8. Informacije po 16. uri na telefonu 21-000 Kranj 3753

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcija 21-835 21-860, uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152. — Naročnina: letna 32 polletna 16 din, cena za eno številko 50 para. Mali oglasi: beseda 1 din, naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo

Ugodno prodaj FIAT 1100 R, letnik 1968, prevoženih 25.000 km. Kandolf, Grad 15, Cerklje 3754

ZAPOSLOTIVE

Poštenemu DEKLETU nudim hrano in stanovanje za pomoč v gospodinjstvu. Naslov v oglasnem oddelku 3755

RAZNASALKO-CA

za dostavo časopisa DELO naročnikom na dom za Primskovo — Kranj, sprejemno takoj.

Dober zaslužek. Ponudbe sprejema CGP Delo, podružnica Kranj

OSTALO

ZSAM Tržič organizira 2-mesečni tečaj za šoferje inštruktorje B, C in D kat. v začetku septembra, 6-mesečni tečaj za pridobitev kvalifikacije pa v novembru. Vse informacije in prijave sprejema tajnik društva Jože GORICAN, Ročevnica 35, Tržič 3736

SENTA, SKLADIŠČE KRANJ, Tavčarjeva 31, tel. 22-053

Odkupuje vse žitarice — zamenjava žitarice za vse vrste moke. Prodaja najkvalitetnejšo moko, krmilno moko, koruzo, pšenico, oves, ječmen, pšenični in koruzni zdrob. Cene so konkurenčne — skladišče je odprto od 5. do 19. ure in ob sobotah

Iščem proste kapacitete na horizontalnem brusilnem stroju in na preciznem vertikalnem rezkalnem stroju. Perne, Lom 25, Tržič 3756

Izjavljam, da so besede, ki sem jih rekel Cirman Julki iz Kranja, Medetova, neresnične. Kosirnik Joče 3757

Preklicujem naročilnico Kranjskih opekarn št. 1754 z dne 4. 8. 70 (325 kosov vog. N 14 in 48 kosov vog. Z 14). Andolšek Andrej, Kranj, Valjavčeva 12 3758

STANOVANJA

Pošteno dekle nujno išče sobo v Skofji Loki. Milena Majcen, Veletrgovina »Loka« Skofja Loka 3759

Kranj CENTER

26. avgusta amer. barv. VV film TARAS BULJBA ob 15.30, 18. in 20.30.

27. avgusta amer. barv. CS film BEN HUR ob 16. in 19. uri

28. avgusta franc. barv. CS film AGENT X 13 ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIC

26. avgusta zah. nem. barv. CS film PEKEL V MANITO-BI ob 16., 18. in 20. uri

27. avgusta angl. barv. CS film ŽIVETI SVOBODNO ob 16., 18. in 20. uri

28. avgusta amer. barv. VV film TARAS BULJBA ob 15.30 in 20. uri, zah. nemški barv. CS film PEKEL V MANITO-BI ob 20. uri

Tržič

26. avgusta amer. barv. CS film DOLAR VEC ob 18. in 20. uri

27. avgusta amer. barv. CS film ZA DOLAR VEC ob 18. in 20. uri

28. avgusta amer. barv. film UJETI V PUSCAVI ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

27. avgusta franc. barv. CS film SEHEREZADA ob 18. in 20. uri

28. avgusta franc. barv. CS film SEHEREZADA ob 18. in 20. uri

Jesenice RADIO

26. avgusta amer. barv. CS film CAS HEROJFV

27. avgusta amer. barv. CS film SLAMNATA ŽENA

28. avgusta amer. barv. film TAKO SE NE POSTOPA Z ŽENAMI

Jesenice PLAVŽ

26. avgusta amer. barv. CS film SLAMNATA ŽENA

27.—28. avgusta egip. barv. film ARABSKA PRINCESA

Dovje-Mojstrana

27. avgusta amer. barv. film SAM WHISKEY

Kranjska gora

27. avgusta amer. barv. CS film ČAS HEROJEV

Javornik

DELAVSKI DOM 26. avgusta egip. barv. film ARABSKA PRINCESA

Radovljica

26. avgusta italij. barv. film NOC JE PRIMERNA ZA KRAJO ob 18. uri, italijan. franc. barv. film OKOVJE GROZE ob 20. uri

27. avgusta amer. barv. film KRVAVI PLEN ob 20. uri

28. avgusta italijan.-franc. barv. film OKOVJE GROZE ob 20. uri

Škofja Loka SORA

26. avgusta franc. barv. film OPERACIJA LEONTINA ob 18. in 20. uri

27. avgusta franc. barv. film SIRENA MISSISIPPIJA ob 20. uri

28. avgusta franc. barv. film SIRENA MISSISIPPIJA ob 18. in 20. uri

Zahvala

Ob težki in boleči izgubi našega očeta, brata in strica

Florijana Koprivca iz Trnja 10

se iskreno zahvaljujem vsem svojcem, sosedom, predvsem Čadeževim, prijateljem ter pevcem za žalostinke. Posebno se zahvaljujem članom lovske družine »Križna gora«, članob ZB Stara Loka za vence in poslovilne besede ob odprtem grobu. Prav tako se zahvaljujem za nesebično pomoč dr. Zrimšku in vsem, ki ste mu poklonili cvetje in ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti. Vsem iskrena hvala.

V imenu sorodstva hči Ivanka s Štefanom

Trnje, 12. avgusta 1970

Zahvala

Ob bridki in nenadomestljivi izgubi našega dobrega moža, očeta, sina, brata in strica

Janeza Murovca

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami, nam izrazili sožalje, darovali cvetje, g. kaplanu in sodelavcu Velikanju za ganljive besede in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo sosedu Bašlju in drugim za pomoč v teh težkih trenutkih.

Zalujoči: družina Murovec in sorodstvo

Kranj, 25. avgusta 1970

Zahvala

Ob boleči izgubi naše drage sestre in tete

Antonije Švegel

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za darovane vence in za vsa izrečena sožalja. Zahvaljujemo se g. župniku dr. Francu Rozmanu in pevcem iz Naklega. Prisrčna hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči: sestra, brat, nečaki in nečakinje

Naklo, 24. avgusta 1970

Za večjo prometno varnost

SVETLOBNE IN SVETLOBNO SIGNALNE NAPRAVE (nadaljevanje)

Ce ima vozilo zasenčeno luč za osvetljevanje ceste posebej, mora ta biti bližje zunanjemu profilu vozila kot dolga luč.

Notranji robovi svetlečih površin zasenčene luči morajo biti drug od drugega oddaljeni najmanj 60 cm. Gornji rob svetleče površine zasenčene luči ne sme biti oddaljen manj kot 50 cm in ne več kot 120 cm od cestne površine.

Svetlobne naprave za osvetljevanje ceste so lahko izdelane tako, da dajejo posebej:

1. dolge (bleščeče) luči,
2. srednje (zasenčene) luči,
3. kombinirane dolge in zasenčene luči.

Luči za osvetljevanje ceste so lahko kombinirane s sprednjo lučjo za označevanje vozila.

Motorna vozila, ki na ravnj cesti ne morejo razviti hitrosti večje kot 30 km na uro, smejo imeti le zasenčeno luč za osvetljevanje ceste. Kadar so na vozilu prižgane dolge luči, se mora na kontrolni plošči v voznikovi kabini avtomatično prižgati kontrolna žarnica.

Luči za osvetljevanje ceste morajo biti povezane, tako da je prehod z dolge luči na zasenčeno luč istočasen.

Tatvina v stanovanju

Doslej še neznan vlomilec je v nedeljo, 23. avgusta, vplomil v stanovanje Selimira Ilića na Bledu. V dnevni sobi je na silo odprl ročno bla-

gajno in vzel iz nje večjo vsoto denarja in nekaj zlatnine. Ukradeni predmeti so last Ilića in njegovega podnajemnika Radivoja Matića.

Zahvala

Ob smrti našega dragega moža in očeta

Lovra Pintarja iz Zg. Sorice 29

se najlepše zahvalujemo vsem, ki so nam pomagali v najtežjih trenutkih in nam pismeno ali ustno izrekli sožalje. Posebno se zahvaljujemo dr. Tomažu Podnarju iz Železnikov, vsem zdravnikom in strežnemu osebju bolnice Golnik, sosedi Rezki, teti Katrei, organistu Nacetu, pogrebcem, g. župniku ter sorodnikom, prijateljem in znancem za poklonjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Ebnarjevi

Zahvala

Ob boleči izgubi našega nenadomestljivega moža, očeta in sina

Mirka Udirja

se z vsem srcem zahvalujemo vsem, prav vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, nam lajšali gorje in njegov prerani grob zasuli z vencji in cvetjem. Posebno zahvalo izrekamo dobrim sosedom za vso pomoč, njegovim prijateljem, sorodnikom, sodelavcem v vzdrževalnih obratih Tekstilindusa za obiske v času bolezni, sindikalni organizaciji in zdravstvenemu osebju tovarne, posebno sestri Zgončevi ter obratu II, Porodnišnici, gasilec, govornikom, pevcem in župnikom. Še enkrat prisrčna hvala vsem, ki ste nam izrekli ustno in pismeno sožalje ter vsem, ki ste kakorkoli z nami sočustvovali in nam v teh težkih dneh stali ob strani.

Neutolažljivi: žena, hčerka, sin, mama in ata

Sp. Besnica, 19. avgusta 1970

Strela povzročila požar

V petek, 21. avgusta, ob 10.30 je med neurjem strela udarila v hlev last Jožeta Dolinarja iz Podgore 22 v Poljanski dolini. Hlev je pogorel do tal in v njem 100.000 kg sena, 400 kg pšenice, 800 butaric, mlatilnica, dva čistilca za žito, slamoreznica, puhalnik za seno in drugi gospodarski predmeti. Materialna škoda znaša okrog 150.000 din, hlev in drugi predmeti pa so bili zavarovani za 120.000 din. lb

Tatvina v Lescah

V petek, 21. avgusta, okrog 8.30 so prišli v menjalnico turističnega društva Lesce trije moški. Vsak je prosil za menjavo 10 ameriških dolarjev. Eden je stopil za mizo in vprašal uslužbenko, koliko stanejo denarnice, ki jih imajo v prodaji. Predal z denarjem je bil odprt in neznanec je začel brskati po njem. Pri tem je ukradel 70.000 lir in 1500 dinarjev. Po zamenjavi in kraji so se odpeljali proti Jesenicam s kombijem nemške registracije, modre barve, oznaka in registracija nista znani. Po dosedanjih ugotovitvah domnevajo, da gre za arabske cigane.

Osební opis neznancev: prvi moški je visok približno 175 cm, star od 25 — 30 let, temne polti, oblečen v belo umazano srajco in rjave hlače, drugi je star od 50 — 60 let, sivih las in brk, oblečen v temno obleko. Za tretjega pa uslužbenka ni mogla dati podatkov. lb

nesreče

NESREČE ZARADI NEPRIMERNE HITROSTI

Zaradi neprevidne vožnje sta na cesti med Podkuhovnico in Poljšico trčila v ponedeljek voznik avtomobila Blaž Pangerc in mopedist Marko Sesar, oba z Bleda. Mopedista so odpeljali v jeseniško bolnišnico.

Neprimerna hitrost je bila vzrok nesreče, ki se je pripetila v soboto, 22. avgusta, na Cesti JLA v Trziču. Motorista Dušana Srečnika je zaradi hitre vožnje zaneslo na rob ceste, kjer je zbil Ivano Peharc-Borštnar iz Trziča.

V soboto zvečer se je v Devjem pripetila lažja nesreča avtomobilistu Zlatku Poprzanu iz Zagreba. Poprzanov avtomobil je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo na rob ceste, kjer je V nesreči se je sopotnik laže ranil, materialna škoda pa je precejšnja.

VERIŽNO TRČENJE

Zaradi prekratke varnostne razdalje je v soboto na cesti prvega reda v Naklem trčil voznik osebnega avtomobila Stanislav Vrhunc iz Kranja v avtomobil Dominika Strune, ki je ustavil pred njim. Strunov avtomobil je nato zadel pred njim stoječi avtomobil, ki ga je vozil Karl Zajc, in ga odbil v vozilo nemške registracije. Pri trčenju se je Strunova sopotnica laže ranila, materialno škodo pa so ocenili na 18.000 dinarjev.

ZBIL JE PEŠCA

V ponedeljek je na Cesti maršala Tita na Jesenicah poljski diplomat Zdislav Skorupski zbil Rista Mumovića, ki je pravilno prečkal cesto. V nesreči se je pešec laže ranil.

POVOZIL GA JE VLAK

V soboto se je na jeseniški železniški postaji pripetila huda nesreča, ko je tovorni vlak povozil Slavka Siladiča z Blejske Dobrave, delavca v železniškem skladišču. Siladiču, ki je neprevidno prečkal tire, je lokomotiva odrezala obe nogi pod koleni.

NESREČA V GORAH

V soboto, 22. avgusta, se je nedaleč od Kredarice ponesrečil 15-letni Ljubljčan Zvone Perovšek. Z ranami po rokah, nogah in glavi so ga prepeljali v jeseniško bolnišnico.

NEPREVIDNO PREČKANJE CESTE

V nedeljo, 23. avgusta, zvečer se je v Podljubelju pripetila prometna nezgoda zaradi neprevidnega prečkanja ceste. Voznik osebnega avtomobila Jurij Bizjak iz Loke pri Trziču je vozil iz Ljubelja proti Trziču. Pri Podljubelju sta tik pred vozilom z leve proti desni prečkala cesto Janez Carman in Jože Kavar iz Podljubelja. Voznik ju je zadel s prednjim delom vozila. Avtomobil je zaneslo v desno in se je prevrnil pod cesto. Carman je na kraju nesreče podlegel, Kavar pa na oddelku klinične bolnišnice v Ljubljani. Sopotnica v osebnem avtomobilu Vera Plesternjak iz Trziča je bila laže ranjena. Vozniku so odvzeli kri za preiskavo.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

V petek, 21. avgusta, se je v Velesovem pripetila prometna nezgoda zaradi izsiljevanja prednosti. Voznik osebnega avtomobila Franc Bezovšek iz Vasce je vozil skozi Velesovo proti Cerkljam, ko mu je s kolovozne poti na desni strani pripeljal na cesto voznik osebnega avtomobila Miha Skrelec iz Velesovega. Prišlo je do trčenja. Na vozilih je nastala materialna škoda, ki znaša okrog 10.000 din.

VOZNA BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

V petek, 21. avgusta, zvečer je voznik osebnega avtomobila Stefan Smolej iz Ročevnice vozil brez voznškega dovoljenja iz Trziča v Kovor. Ko je z neprimerno hitrostjo pripeljal v Kovor, se je ob srečanju z neznanim voznikom osebnega avtomobila zaletel v konjsko vprego, last Jakova Zosa iz Kovorja, ki je vozil pred njim v Kovor. Voz je bil naložen s hlodovino in ni bil razsvetljen. Vzrok trčenja je tudi v prekratki varnostni razdalji Smolejevega avtomobila. Sopotnik v avtomobilu Ladislav Srečnik je bil laže ranjen, vozniku pa so odvzeli kri za preiskavo.

VARNOSTNA KLJUČAVNICA SE JE ZASKOCILA

V nedeljo, 23. avgusta, se je na cesti III. reda v Fužinah v Poljanski dolini pripetila prometna nezgoda zaradi nenadne zaskočitve ključavnice na krmilu. Voznik osebnega avtomobila vojaške registracije Branko Ilič iz Kranja je vozil iz Sovodnja proti Trebiji, ko se mu je na blagem ovinku v Fužinah zaskočila ključavnica na krmilu in se je prevrnil v 5 metrov globok jarek. Žrtev ni bilo, nastala pa je velika materialna škoda. lb

Naš komentar

Košarkarji in rokometaši spet za točke

V soboto in nedeljo se spet oživela košarkarska in rokometaška igrišča v Sloveniji. Nadaljuje se namreč jesenski del prvenstva v moški in ženski republiški ligi. Za naslov republiškega prvaka pa so začeli s tekmovanjem tudi v moški rokometaški ligi.

Pri košarkarjih imamo kar pet gorenjskih ekip, ki se borijo za sam vrh v obeh ligah. Ze prvo kolo nadaljevanja pri moških je pokazalo, da vsi trije gorenjski kolektivi (Triglav, Kroj in Jesenice) mislijo na odlično uvrstitev. Spomladanski prvak kranjski Triglav je bil sicer v soboto na domačem igrišču poražen od neposrednega tekmeca za prvo mesto Rudarja iz Trbovelj. Kljub porazu imajo Triglavani še vedno realno možnost za osvojitve najvišjega naslova. Druga dva gorenjska predstavnika — škofjeloški Kroj je bil nesrečno premagan v Mariboru, Jeseničani pa so na domačem igrišču premagali solidno ekipo Ilirije — imata še vedno lepe možnosti za solidno uvrstitev.

Vprašanje prvaka v ženski ligi je bilo rešeno že v prvem delu tekmovanja. Jeseničanke so še vedno prva violina košarke, saj so še vedno edina neporažena ekipa, ki prepričljivo vodi s štirimi točkami naskoka. Mlade košarkarice Kroja so v gosteh premagale ekipo Ilirije in vse kaže, da resno štartajo na tretje mesto.

V slovenski rokometaški ligi pa imamo tokrat Gorenjci le enega predstavnika — ekipo Tržiča. Ze v prvem kolu na domačem igrišču so z novincem v ligi Radečam z igrali slabo, saj so komaj iztržili točko. Upamo, da bodo v nadaljevanju zaigrali tako kot znajo in da se jim na koncu prvenstva ne bo treba spet boriti za obstanek.

Tako, prvenstva se nadaljujejo. Na razplet dogodkov pa počakajmo do konca napornih tekmovanj.

D. Humer

Občinska strelska zveza Kranj

Nagrade za najboljše strelce

Občinska strelska zveza Kranj obvešča obiskovalce letošnjega Gorenjskega sejma, ki so se udeležili nagradnega streljanja, da bodo nagrade prejeli lastniki naslednjih kuponov:

		kupon št.
1. nagrada	električni brivnik	133
2. nagrada	blago za obleko	85
3. nagrada	blago za obleko	67
4. nagrada	blago za obleko	876
5. nagrada	blago za obleko	765
6. nagrada	blago za obleko	870
7. nagrada	blago za obleko	1064
8. nagrada	blago za obleko	292
9. nagrada	blago za obleko	223
10. nagrada	blago za obleko	293
11. nagrada	blago za obleko	525
12. nagrada	blago za obleko	602
13. nagrada	blago za obleko	775
14. nagrada	blago za obleko	507
15. nagrada	blago za obleko	1055
16. nagrada	blago za obleko	228

Dobitniki naj pridejo po nagrade v pisarno občinske strelske zveze Kranj (stavba občinske skupščine Kranj, soba 187, II. nadstropje) od 1. do 30. septembra od 7. do 15. ure.

Vaterpolo

Jutri in v petek turnir v Kranju

V letnem bazenu v Kranju bo mednarodni vaterpolski turnir, na katerem bodo sodelovale reprezentance Trsta, Gradca in Slovenije. Za ekipo Slovenije bodo igrali igralci kranjskega Triglava in bo to za njih pomembna preizkušnja pred nadaljevanjem v zvezni ligi. Razpored tekem je naslednji: v četrtek ob 19.30 — Slovenija : Trst ; v petek ob 10. uri — Trst : Gradec, ob 19.30 — Slovenija : Gradec.

J. J.

Letos z oslabljeno ekipo

Združitev vseh športnih kolektivov v Selški dolini v eno samo športno društvo pod okriljem Alplesa je selškim rokometašicam slednjič zagotovila vsaj z materialne plati nemoteno delo. Vzroki za negotovost in zaskrbljenost v selškem rokometašnem taboru torej koreninijo drugod. Ze lani je ekipo, ki je več let zapored sodila v vrh slovenskega ženskega rokometa, zapustilo nekaj izkušenih igralcev; letos pa sta zaradi objektivnih razlogov prenehali igrati še odlični Čufrova in Pikuševa, medtem ko je sodelovanje Benedičičeve zelo negotovo. Močna pomladitev ekipe je bila neizogibna.

Ker se pri športnem društvu Alplesa — tak naziv bo odslej nosila tudi ženska rokometaška ekipa — zavedajo, da se bo pomlajena ekipa težko znašla v družbi najboljših slovenskih rokometaških kolektivov, so se lotili priprav s posebno resnostjo. Dekleta trenirajo trikrat tedensko pod vodstvom novega trenerja Nastrana Poldeta. V začetku septembra bosta A in B ekipa odšli na petdnevne intenzivne priprave v Portorož, 6. septembra pa jih že čaka težka preizkušnja na igrišču Branika v Mariboru.

»Ostati moramo v ligi. Letošnja sezona bo zahtevala velike napore«, pravi predsednik rokometaške sekcije pri Alplesu Jože Benedičič. Resne, na široko zasnovane priprave obetajo predvsem ne dvomno uresničitev načrtov.

Ivan B.

Strelski šport vztrajno nazaduje

Po republiškem prvenstvu v streljanju v Ljubljani

Očitno je, da je letošnje republiško prvenstvo v streljanju z malokalibrskim in vojaškim orožjem dalo dokaj klavarno sliko o stanju slovenskega strelstva. Zlasti v nedeljo se je pokazalo, da strelski šport počasi in nezadržano propada. Kako naj si drugače razlagamo izredno slabo udeležbo mladincev (3), mladink (5) in članic (3) v disciplini streljanja s standardnimi MK puškami in puškami proste zbirne. Tudi pri članih ni dosti bolje. Ze nekaj let srečujemo na tekmovanjih iste obraze le s to razliko, da jih je vedno manj. Nikjer nobenega pri-rastka! Dvanajst gorenjskih, ljubljanskih in celjskih članov nikakor ne more pomeniti vrha slovenskega strelstva.

Govorimo in pišemo o uspehih Vere in Janeza Otrina, Peter-nela, Mikoliča, Tržana, Kraljeve, Potokarjeve, Nagliča in drugih, ne omenjamo pa, da so svoje uvrstitve dosegli ob izredno majhni udeležbi. Strelske lope na strelišču ob Dolenjski cesti samevajo! Koliko časa še? Kup lepih besed in obljub se veča, napredka pa ni od nikoder. Strelske zveze v občinah nimajo denarja niti za nakup rekvizitov, kaj šele za zgraditev in vzdrževanje objektov. Kranjski, škofjeloški in tržiški strelci tekmujejo na travnikih pod provizorično streho. Le redki imajo dovolj kvalitetne puške in pištole, da bi se lahko merilis strelci iz drugih republik. Slovencev je vse manj v državni reprezentanci; le Peternel in Otrina se včasih uvrstita med najboljše. Začela se bo sezona tekmovanja z zračno puško, pušk pa pri nas ne izdelujemo več. Spet bomo morali misliti na uvoz, ko ga povsod skušamo omejiti. Če dodamo k temu še upadanje trenerskega kadra, bo slika vsaj približno prikazala današnje stanje strelstva v Sloveniji. Ze nekaj let dela v omenjenih razmerah, pa bomo o strelstvu v Sloveniji govorili lahko samo še v preteklem času.

Rezultati (uvrstitve gorenjskih strelcev) — člani — standardna MK puška: 1. Mikolič (Ljubljana) 548... 5. Otrin (Jesenice) 541, ... 7. Naglič (Kranj) 533, 8. Peternel (Šk. Loka) 530, 9. Lombar (Kranj) 528, 10. Jezeršek (Jesenice) 512 itd.; ČLANI olimpijski match: 1. Brezovnik (Ljubljana) 591, 2. Otrin (Jesenice) 590... 7. Naglič (Kranj) 572, 8. Lombar (Kranj) 571; ČLANI — puška proste izbire: 1. Mikolič 1128, 2. Otrin 1122, ... 6. Naglič 1085, ... 9. Lombar 1057, 10. Peternel 1052; CLANICE — olimpijski match: 1. Potokar (Ljubljana) 588, 2. Otrin 582, 3. Kralj (obe Jesenice) 573, CLANICE — standardna puška: 1. Potokar 554, 2. Otrin 550, 3. Kralj 540.

B. Malovrh

Od nedelje do nedelje

ROKOMET — V nedeljo je bilo na sporedu I. jesensko kolo v moški republiški ligi. Edini gorenjski predstavnik — Tržič je na domačem igrišču komaj osvojil eno točko z novincem v ligi z Radečami. Rezultat 7:7 (4:4). Prihodnje nedeljo bodo Tržičani nastopili v Ajdovščini.

KOSARKA — Košarkarji so odigrali minulo soboto drugo jesensko kolo. V derbi srečanju moške republiške lige so Triglavani izgubili srečanje z neposrednim tekmecem za prvo mesto — s trboveljskim Rudarjem. Rezultati: moški — Triglav : Rudar 74:77, Maribor : Kroj 84:83, Jesenice : Ilirija 75:60, ženske — Jesenice : Maribor 99:36, Ilirija : Kroj 41:47.

Danes bo na sporedu tretje kolo jesenskega dela prvenstva. Gorenjski predstavniki se bodo srečali z naslednjimi nasprotniki: Ilirija : Triglav, Kroj : Celje, Branik : Jesenice. Ženske pa imajo naslednje kolo prihodnje soboto. Razpored — Kroj : Maribor, Ježica : Jesenice.

VATERPOLO — Na republiškem prvenstvu pionirjev v Rovinju so mladi kranjski vaterpolisti letos zasedli drugo mesto za Delfinom iz Rovinja.

SMUCARSKI SKOKI — Na mednarodnem tekmovanju v Rait im Winklu so nastopili tudi naši najboljši skakalci razen Marjana Mesca. Zmagal je Drago Pudgar, Štefančič je bil drugi, Jeseničan Demšar četrti, mladi Kobal iz Kranja sedmi, medtem ko je Zajc zaradi padca v prvem skoku zasedel deseto mesto.

J. J.

1 vprašanje 3 odgovori

V letošnjem prvem polletju so življenjski stroški pri nas precej porasli. Tako so se nekateri izdelki oziroma proizvodi, ki so bili lani še cenejši, skoraj ali pa kar izenačili s cenami v sosednji Avstriji in Italiji. Kako se to opaža na mejnih prehodih na Gorenjskem, smo pred dnevi vprašali carinike na prelazih Podkoren, Rateče in na železniški postaji na Jesenicah.

Marijan Mulič, carinik na mejnem prehodu Podkoren:

Med letošnjo glavno sezono smo imeli na mejnem prehodu res precej dela. Tukaj opažamo, da mnogi turisti, ki letujejo sicer v sosednji Avstriji, prihajajo k nam na enodnevne izlete. Največ naših državljanov pa potuje v Avstrijo in Nemčijo okrog 1. in 15. v mesecu. Pravzaprav na carini do sedaj nismo občutili različnih podražitev. Naši državljanji iz sosednjih republik tako kot prej tudi sedaj kaj radi zamenjajo v tujini različne dele za motorna vozila. Spotoma pa čez mejo nakupijo tudi radi sadje, ki pa tamkaj najbrž ni dosti cenejše, vendar pa je kvalitetnejše.

Franc Muznik, šef carinske izpostave v Ratečah:

Naši državljanji v sosednji Italiji zadnje čase najbolj poprašujejo po gradbenem materialu, vse manj pa po različnih gospodinjstvih strojih. Tako uvažajo cement, gradbeno železo, keramične ploščice, opeko za dimnike itd. Niso pa tudi redki, ki spotoma nakupijo tudi testenine, riž, različne začimbe in sadje.

Franc Šurc, dežurni carinik na železniški postaji Jesenice:

»Odkar se je pri nas dvignila cena mesu in še nekaterim izdelkom, je potniški vlak Beljak — Jesenice skoraj prazen. Avstrijci ne prihajajo več toliko k nam. Prav tako so redki, ki zahajajo k nam zaradi raznih storitev. Naši državljanji, ki prihajajo po daljšem času iz tujine v domovino, pa so največkrat polni različnih tehničnih predmetov. Opažamo pa tudi dokaj živahen promet z različnimi poljedeljskimi stroji.«

A. Zalar

Dež, povprečnost — pa tudi rekordi

(Nadalj. s 1. strani)

ženska štafeta 4 × 400 m. Svojestven rekord je dosegel tudi Dušan Prezelj pri skoku v višino — kot prvi Slovenec je s fosbury floptom premagal mejo 200 cm.

Da pa lahko v »statistično poročilo« vpišemo tudi državni rekord, je poskrbel veteran Rudi Male (Kladivar) v hoji na 20 km. »Srečen sem, da mi je uspel ta podvig. Proga je bila čudovita, še nikoli nisem nastopil na boljši. Odlično okolje in dobra zaščita organizatorja sta prispevala k najboljšemu dosežku«, je izjavil simpatični Celjan, presenečen, ko je ob 15. letnici svojega prvega republiškega naslova postal še državni rekorder, ko je izboljšal 8 let star rekord Jeseničana Ožbija Vistra za 2 minuti, 9 sekund in 8 desetink.

Pa domačini? Predstavniki Triglava so s tremi prvimi, petimi drugimi in dvema četrta mestoma potrdili svoje četrto mesto v razvrstitvi slovenskih atletskih kolektivov. Slavko Udovč, Iztok Kavčič in Dušan Prezelj pa bi verjetno lahko imeli ob strani še kakšnega klubskega kolega. Lado Konc bi z malo sreče lahko postal prvak pri skoku s palico, Polde Milek, ki dobro okreva po operaciji meniskusa, bi brez poškodbe gotovo zlahka postal republiški prvak. V ospredju pa silijo tudi mlajši, do nedavnega nepoznani atleti in atletinje. Ema Žagar je bila druga v metu kopja, Metka Papler četrta v metu diska, v isti disciplini je bila Helena Mišćević osma, Milan Sagadin je zasedel peto mesto v teku na 400 m z ovirami, Brane Lojk je bil peti v teku na 200 m, Zvone Napast peti v metu diska, Jože Gortner deveti v teku na 1500 m itd. Ali bo atletski klub Triglav lahko nudil mladim dovolj možnosti, da nekoč zasedejo mesta med najboljšimi? Težave s opremo in rekviziti, težave s prostori za zimsko vadbo... vsi ti problemi, nevidni priložnostnim opazovalcem atletskega dogajanja, gledalcem na tribuni, meljejo in meljejo tekmovalce in peščico atletske entuziastov, ki svoj prosti čas darujejo razvoju kraljice športov v gorenjski metropoli. Po svetu, pa tudi pri nas, gradijo pokrite atletske dvorane, stadione z umetno snovjo. Se nekaj let nas loči do trenutka, ko bomo lahko naš stadion začeli prištevati med muzejske znamenitosti, saj na stezi iz ugasikov ne bo več nobene pomembne atletske prireditve. Povsod se tega dejstva krepko zavedajo. Kaj pa v Kranju?

M. Kralj

Dušan Prezelj je zmagal v troskoku, pri skoku v višino pa je zasedel drugo mesto, hkrati pa je kot prvi Slovenec preskočil 200 cm s »fosbury floptom«. — Foto: F. Perdan

Mladinka Nada Kavčič je z uspehom nastopila v tekmovanju skoka v daljavo. — Foto: F. Perdan